№ 47 (2798) ■ Середа, 13 березня 2002 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

Зустріч президента Парламентської асамблеї ОБСЄ Адріана Северіна з Іваном Плющем та Степаном Гавришем.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1888 р. Народився педагог і письменник Антон Макаренко. Здійснив безприкладне в педагогіці масове перевиховання дітей-правопорушників у трудових колоніях під Полтавою та Харковом. ■ 1897 р. Народився ботанік та гідробіолог академік Олександр Топачевський. ■ 1923 р. Нота уряду УРСР урядам Великобританії, Франції та Італії з протестом проти анексії Східної Галичини Польщею. ■ 1927 р. Померла письменниця Дніпрова Чайка (Людмила Василевська). Виступала як поет, прозаїк, драматург. ■ 1944 р. Херсон визволено від гітлерівців. ■ 1961 р. Трагедія у Києві — прорив земляної дамби в Бабиному Яру. Численні жертви.

Створити атмосферу довіри

Україна не вважає присутність в країні закордонних спостерігачів жестом недовіри до країни молодої демократії. Київ розглядає їхню велику цікавість до перебігу нашої виборчої кампанії як поважне ставлення до України. Про це заявив Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час зустрічі з президентом Парламентської асамблеї Організації з безпеки і співробітництва в Європі Адріаном Северіном.

Голова українського парламенту також заявив, що нинішня кампанія відбувається більш демократично порівняно з минулими. «Якщо й постають питання, то вони пов'язані з тими, хто безпідставно й упереджено прогнозує та абсолютизує адмінресурс і пов'язані з його використанням порушення на користь того чи того суб'єкта виборів», — додав І. Плющ. А на думку Адріана Северіна, європейських парламентаріїв дещо непокоїть і процес поляризації політичного життя, занадто радикальні дебати кандидатів: «У сильного уряду є необхідність мати сильну опозицію, а радикалізм —ознака слабкої опозиції».

(Закінчення на 11-й стор.).

Немає перешкод для серйозних відносин

Міністр закордонних справ Білорусі Михайло Хвостов перебуває у Києві з дводенним робочим візитом. Учора відбулися переговори глав МЗС двох країн. Сторони підписали ряд угод. «Ми не бачимо альтернативи конструктивним, добрим, сусідським відносинам між нашими країнами», — заявив глава українського МЗС Анатолій Зленко після закінчення переговорів. Обидва міністри висловили зацікавленість і бажання докласти максимум зусиль для того, щоб збільшити обсяг товарообороту. За словами Михайла Хвостова, обговорювано також потребу вдосконалення договірно-правової бази. «У нас нема політичних перешкод для продовження серйозних відносин», — заявив Михайло Хвостов.

(Закінчення на 11-й стор.).

Весняне оновлення

На «Криворіжсталі» після капітального ремонту почав працювати конвертер № 3.

Генеральний директор підприємства Анатолій Сокуренко переконаний, що 12 мільйонів гривень, які було витрачено на цей капремонт, за стабільної роботи цеху і комбінату окупляться протягом року.

(Закінчення на 3-й стор.).

Інженер — це знову престижно

У Харкові створено унікальний навчальний заклад, випускники якого відразу отримують престижні посади в транснаціональних компаніях. Одним із прикладів вдалого розв'язання проблем «вуз—випускник—виробництво» можна вважати навчальний науково-виробничий комплекс «Телесенс-Академія», що створюється на базі компанії «ТелесенсКСЦЛ-Україна».

(Закінчення на 3-й стор.).

Уряд вважає: платити мусять усі

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ранкове й денне засідання 12 березня

Під час дня уряду народні депутати вирішили заслухати звіт Кабінету Міністрів про виконання постанови Верховної Ради від 7 червня минулого року про стан і формування цін та тарифів у житлово-комунальній сфері.

Перший заступник Державного секретаря Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції Ігор Шумило у доповіді насамперед повідомив, що уряд підготував зміни до деяких законів і нормативних актів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Мукачівська ідея в ужгородському виконанні

В Ужгороді відбувся перший обласний фестиваль закарпатських вин.

Мукачівці ревнували: мовляв, негоже позичати їхню ідею, започатковану сім років тому в місті над Латорицею. Ужгород включив до виставки вин ще й концертні програми художніх самодіяльних колективів, закуски під вино, виставки-продажі саджанців, засобів обробки і захисту, інструменту, тари для виноградарства і виноробства. Окрім приватних виноробів, широко представили свої вина й корпорація «Закарпатсадвинпром», об'єднання «Садвинпром», СП «Айсберг», «Контар», «Скілур», «Квадро», кооператив «Берегівський виноробний край», **повідомляє наш власний кореспондент Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

Спорт

Успішно виступають на Параолімпійських іграх в Солт-Лейк-Сіті українські спортсмени. Перші медалі здобули нашій команді біатлоністки Олена Юрковська та Світлана Трифонова. Вони також вдало виступили і в лижних перегонах.

Фото Анатолія БОВТА (Укрінформ).

(Спортивну добірку читайте на 5-й стор.).

Роз'яснення

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії від 10 січня 2002 року № 38

Центральної виборчої комісії щодо заборони надання виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей під час проведення передвиборної агітації у період виборчого процесу по виборах народних депутатів України 31 березня 2002 року

Конституція України гарантує громадянам України право брати участь в управлінні державними справами, вільно обирати і бути обраними. Вибори народних депутатів України є вільними та відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування.

Надзвичайно важливим етапом виборчого процесу є проведення передвиборної агітації.

Передвиборна агітація відповідно до частини першої статті 50 Закону України «Про вибори народних депутатів України» розпочинається за 50 днів до дня виборів, тобто 9 лютого 2002 року, і закінчується о 24 годині 29 березня 2002 року.

Передвиборна агітація може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Центральна виборча комісія роз'яснює, що з метою забезпечення умов для вільного формування та виявлення волі виборців при голосуванні, реалізації принципу рівності всіх кандидатів у народні депутати України частиною шостою статті 56 Закону України «Про вибори народних депутатів України» забороняється проведення передвиборної агітації, що супроводжується наданням виборцям грошей чи безоплатно або на пільгових умовах товарів, послуг, робіт, цінних паперів, кредитів, лотерей, інших матеріальних цінностей.

Порушення цієї заборони тягнуть за собою відповідальність у порядку, встановленому законодавством України.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

P. S. Кабмін розподілив 200 млн. грн. на погашення соціальної заборгованості чорнобильцям

Уряд вважає: платити мусять усі

Ранкове й денне засідання 12 березня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Зокрема, народним депутатам буде запропоновано відрегулювати відносини між місцевими державними адміністраціями та органами місцевого самоврядування стосовно повноважень під час встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги.

Водночас уряд пропонує, щоб тарифи на житлово-комунальні послуги переглядалися не частіше одного разу на рік. Місцевим органам державної влади і місцевого самоврядування рекомендовано встановити граничний рівень рентабельності для підприємств, що надають житлово-комунальні послуги. Він не повинен перевищувати 12 відсотків від собівартості послуг.

Окрім того, за дорученням Кабінету Міністрів минулого року контролюючі органи перевірили роботу 2 522 підприємств — виробників житлово-комунальних послуг. Перевірки виявили чимало недоліків і грубих порушень. За це до адміністративної відповідальності притягнено 471 працівника, накладено штрафів на суму майже 25 млн. грн. І, нарешті, 126 млн. грн. повернуто населенню за надані неякісні послуги. Під час перевірок підприємств, які виробляють і транспортують електроенергію, виявлено, що найбільше збитків вони зазнають від понаднормативних втрат у мережах. А потім ці втрати закладаються у собівартість електроенергії.

Ігор Шумило проаналізував виконання програми житлових субсидій. Торік їх надано на 1,4 млрд. грн. Водночас він зазначив, що немає можливості реструктуризувати і списати заборгованість населення за житлово-комунальні послуги. Уряд вважає: всі мусять платити.

Ігор Шумило визнав: ціни на житлово-комунальні послуги за два роки зросли майже на 60 відсотків. Постає логічне запитання: чи не тому зросла заборгованість населення за послуги до 7,1 млрд. грн.?

У співдоповіді член Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій Наталя Вітренко різко критикувала діяльність уряду Віктора Ющенка, а також зазначила, що й нинішній склад Кабінету Міністрів не в повному обсязі виконує постанову Верховної Ради.

Володимир КОРОЛЮК.

Фотофакт

*Під час Всеукраїнської наради з питань післяреформеного розвитку аграрного сектору Президент України Леонід Кучма привітав голову сільгоспкооперативу «Батьківщина» Котелевського району Полтавської області Олександра Короташова з присвоєнням йому високого звання Героя України. **На знімку:** під час нагородження.*

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Українські заробітчани за кордоном не голосуватимуть

У Центрвиборчкомі

ЦВК не виявила порушень виборчого законодавства під час реєстрації та в діях Голови Верховної Ради Криму Леоніда Грача, отож він залишається у виборчому списку Компартії під номером 11. До такого висновку дійшла ЦВК, розглянувши скаргу громадянки Т. Красікової. Вона звинувачувала главу кримського парламенту в тому, що він приховав частину доходів під час заповнення декларації, використовує своє службове становище для передвиборної агітації. За словами члена ЦВК В. Алсуф'єва, в результаті перевірки з'ясувалося, що Л. Грач вказав у декларації всю суму, яку отримала його сім'я від продажу квартири в Сімферополі — 161 тис. грн., справді не виділивши власну частину доходу. Однак, як підтвердили й податківці, це не є порушенням. Перевірено також загальну площу житлового будинку родини Л. Грача — 445,6 кв. м, її зазначено вірно, на підставі технічного паспорту БТІ.

Голова ЦВК М. Рябець наголосив, що порушення, виявлені під час реєстрації Л. Грача кандидатом у депутати до кримського парламенту, і рішення місцевого суду щодо достовірності поданих ним документів, не мають відношення до реєстрації Л. Грача кандидатом до українського парламенту. Адже це — різні вибори.

На своєму засіданні ЦВК також затвердила порядок передачі виборчим комісіям виборчих бюлетенів для голосування в багатомандатному та одномандатних виборчих округах. Нині на поліграфкомбінаті «Україна» завершується централізоване виготовлення виборчих бюлетенів. До окружкомів їх транспортуватиме під охороною державне підприємство спецзв'язку. Окружкоми передаватимуть виборчі бюлетені дільничним виборчим комісіям у супроводі міліціонерів. Виборчі бюлетені зберігатимуться у приміщеннях дільничних виборчих комісій в металевому сейфі, який опечатується стрічкою із підписами усіх членів комісії та печаткою комісії.

Як повідомив на прес-конференції голова ЦВК М. Рябець, до ЦВК надійшло лише одне звернення про порушення виборчого законодавства від міжнародних спостерігачів ОБСЄ: за їх моніторингом, на каналі УТ-1 під час інформаційних програм надається перевага одному блоку — «За єдину Україну». Нині ці матеріали розглядаються у ЦВК.

Голова ЦВК також навів дані, що на виборчих рахунках партій і блоків нині зібрано 23 млн. 410 тис. 496 гривень, однак це менше третини можливої суми. У майже половини партій і блоків виборчі гаманці дуже мізерні. А, скажімо, блок «Новий світ», Народна партія вкладників та соціального захисту, Партія реабілітації тяжкохворих України, Селянська партія України та Українська партія «Християнський рух» на своїх виборчих рахунках не мають жодної копійки.

Як голосуватимуть тисячі громадян України, які нині нелегально працюють за кордоном. Чи не буде їх використано для «підтасовки» результатів голосування? «Громадяни України, які нелегально перебувають за межами України, не мають права участі у виборах на дільницях, утворених за межами України, — відповів М. Рябець. — Їх буде включено до виборчих списків за постійним місцем проживання. Але якщо вони не прийдуть на виборчі дільниці, вважатимуться такими, що не взяли участі у виборах». Тобто розраховані на них бюлетені не буде використано.

Юліана ШЕВЧУК.

Уповноважений заявити

Проти обмежень виборчих прав

Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова у своєму зверненні до Конституційного Суду України просить визнати положення пункту 3 ст.30 Закону України «Про вибори депутатів місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» неконституційним.

Зокрема, у зазначеному положенні передбачено, що реєстрація кандидатів, які висувають свої кандидатури в певних виборчих округах, може відбуватися лише за умови їх проживання або роботи на території цих округів.

Документ не узгоджується з міжнародними стандартами у галузі прав людини, зокрема з Міжнародним Пактом ООН «Про громадянські і політичні права», ратифікованим Україною 1973 року.

Крім того, основними порушеннями під час виборчої кампанії до Верховної Ради та органів місцевого самоврядування, з якими громадяни і громадські організації звертаються до Уповноваженого з прав людини, є відмова в реєстрації кандидатами в депутати, зняття з реєстрації кандидатів, вимоги виборчих комісій з прописки кандидатів у депутати. А також порушення вимог щодо проведення виборчої агітації, незабезпечення принципу рівних можливостей у ЗМІ, адміністративний тиск на партії та блоки, кандидатів у депутати, ЗМІ. Мають місце і зловживання посадовими особами своїм службовим становищем та факти насильництва до учасників виборчого процесу.

Вибори-2002

Підступи проти «Високого замку»

Колектив популярної газети «Високий замок» змушений узяти на себе функції детективного агентства. 15 лютого четверо невідомих підійшли до механіка друкарні і «попрохали» його вивести з ладу друкарський комплекс вартістю один мільйон доларів. Звертання до правоохоронних органів не прояснило ситуацію, зате журналісти напали на слід одної радикальної організації, і газета обіцяє найближчим часом повідомити подробиці.

Провокація позначилася на здоров'ї механіка Григорія Швеця — він потрапив до лікарні з інфарктом. Тим часом розпочалися інші пригоди. У редакційних комп'ютерах почала зникати мережа Інтернету, і це паралізувало роботу редакції й друкарні. Провайдер, солідна львівська фірма, відрядив до редакції групу експертів, які після ретельного обстеження знайшли причину: зігнутий малопомітний провідок. Таке міг зробити лише досвідчений комп'ютерник. Колеги припускають, що «пригоди» пов'язані з виборчою кампанією Степана Курпіля, головного редактора «Високого замку», який є кандидатом у народні депутати.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Члени виборчкому переховуються

До наметових містечок прихильників і противників Леоніда Грача в Сімферополі додалося ще одне. 25 представників кримських активістів всеукраїнської партії «Яблуко» на чолі зі своїм лідером Галиною Романовою, яка оголосила голодовку, протестують проти незаконного, на їхню думку, рішення окружкому, що зняв її кандидатуру з реєстрації кандидатом у народні депутати України за нібито неправильно оформлену декларацію про нерухомість.

Водночас учора громадський комітет «За політичну стабільність і чесні вибори в Криму» повідомив про намір згорнути своє наметове містечко і закликав прихильників Л. Грача зробити те саме, щоб не дестабілізувати ситуацію на півострові.

Підставою для зняття з передвиборного марафону послужили дані Сімферопольської податкової інспекції про те, що Романова не вказала в декларації три квартири і автомобіль «ВАЗ». Голодуюча твердить, що приписані їй цінності належать її повним тезкам, про що зібрано довідки й відеоматеріали.

На сьогодні на площах столиці Криму вже розбито 25 наметів. Мешканці одних з них домагаються, щоб когось відновили на передвиборних перегонах, інші — щоб зняли. Правоохоронці критикують представників місцевої влади за те, що вони не роблять жодних кроків для ліквідації цих незаконно зведених «джерел можливих конфліктів». Кримська міліція змушена відволікати свої сили на цілодобову охорону пікетників. Про це заявив на прес-конференції начальник Головного управління МВС України в Криму Олександр Паламарчук. Він повідомив також, що нападники на журналістів під час несанкціонованого мітингу, названого «зустріччю виборців з Леонідом Грачем», обов'язково будуть покарані. Особи розбишак вже встановлено, матеріали слідства передано в Центральний суд Сімферополя.

Останнє ж повідомлення дошки оголошень «грачівського» наметового містечка гласить, що голова ЦВК Михайло Рябець відхилив скаргу про зняття Леоніда Грача з реєстрації кандидатом у народні депутати України, не вглядівши (на відміну від кримського суду) в наданій Л. Грачем декларації про прибутки істотно недостовірних даних.

Сам же Леонід Грач має намір звернутися до Європейського суду з прав людини у зв'язку з позбавленням його права балотуватися до кримської ВР. Про це він уже повідомив спостерігача від ОБСЄ.

Між тим робота кримського виборчкому паралізована. Викрадені документи, які правоохоронці повернули його голові Івану Полякову, не перевірені й досі. Ревізія комісії триватиме ще кілька днів.

Це дало підставу опонентові Грача, лідеру кримського виборчого об'єднання «Команда Куніцина» Сергію Куніцину, звинувачувати виборчком автономії у тому, що він зриває вибори.

За поясненням Івана Полякова, роботу виборчої комісії зупинено через відсутність кворуму: «один з членів комісії перебуває за кордоном, двоє лікуються, ще троє переховуються».

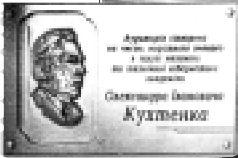
Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

На знімку: наметовий табір на площі Леніна у Сімферополі.

Фото УНІАН.

Жити, творити, перемагати!

Такий девіз Київського національного авіаційного університету, який незабаром святкуватиме 70-річчя. Учасники вченої ради, як справжні господарі, до такої події почали готуватися завчасно: днями у приміщенні шостого корпусу навчального закладу відкрито меморіальну аудиторію імені академіка Олександра Кухтенка.

Ім'я Олександра Івановича ототожнюється з невичерпною мудрістю, виваженістю, порядністю. Визначний учений України залишив яскравий слід на ниві механіки, технічної кібернетики, абстрактної теорії систем, проблем інформатики та інформатизації суспільства, методології та історії науки. Саме він 1957 року заснував кафедру автоматики, яку очолював більш як 20 років. Олександр Кухтенко дав путівку у життя багатьом ученим: серед його вихованців 12 докторів та понад 40 кандидатів наук.

Надія ГОРБАТЮК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Лікнеп для виборця на дому

 Репортаж

До квартири подзвонили. Іду відчиняти. На порозі — гарненька дівчина з великим пакетом.

— Візьміть макулатуру, — каже.

— Що? — перепитую.

— Макулатура. Ну, агітаційні буклети кандидата, — уточнює вона.

— А чого ж ви носите оту макулатуру? — намагаюся з'ясувати в агітатора.

— Так мені ж за це гроші платять...

Так, якби й нам, виборцям, за гарантію прочитання агітаційного матеріалу гроші платили, цієї весни українці справді були б нацією, що найбільше читає.

А почитати таки справді є що. Щодня з поштової скриньки пересічний мешканець столиці витягає показну купу газет, листівок, календарів, поштівок. Мене, приміром, з Міжнародним жіночим днем ніколи ще не вітали стільки чоловіків. Щоправда, всі вони кандидати... Є у цих привітаннях певна міра дискримінації: я їх знаю (поштівки з фотографіями зазвичай надсилають, як у конторах знайомств), а вони мене ні. Та всі бажають одного — щоб я за них проголосувала.

При цьому блага обіцяють різні. Але згодом. А от видовища — вже тепер. Особливо пощастило виборцям Запоріжжя. Їхня землячка — 28-річна домогосподарка Олена Солод (півроку тому вона бажала поміняти прізвище на Усама бен Ладен), балотуючись по 77-му одномандатному округу, влаштувала у прямому телевізійному ефірі стриптиз. Суто жіноча самореклама. До речі, еротичну агітацію в нашій країні не заборонено.

«Набридло годувати морду панську?

Голосуй за партію селянську!»

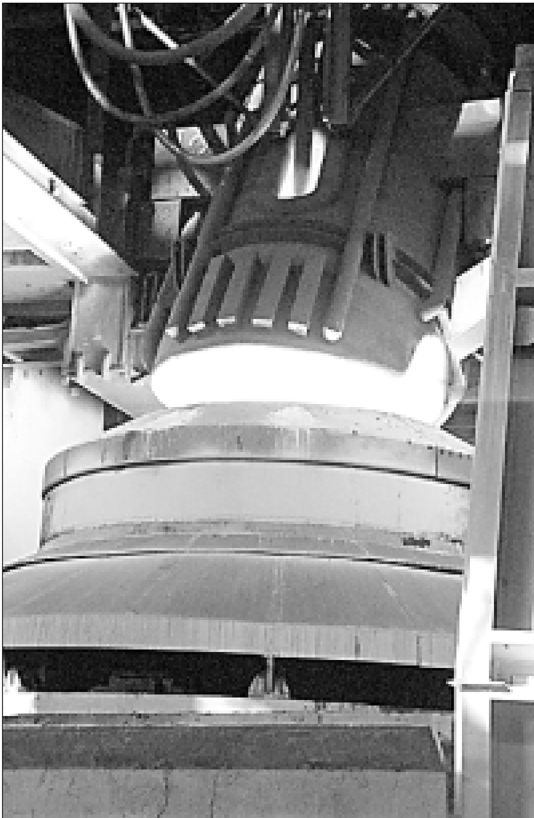
Цими закликами пообклеювано геть увесь підземний перехід біля мого будинку. Мало того, що прокламації розвішано у непризначеному для цього громадському місці. За своїм змістом вони ображають мене як потенційного виборця.

Агітаційна експансія проти виборців триває. До виборів залишилося 18 днів.

Ольга ВІТЕР.

 Вітчизняний стиль

Весняне оновлення

(Початок на 1-й стор.).

Майже 90 відсотків необхідних для ремонту металоконструкцій і запчастин виготовили безпосередньо на комбінаті, заощадивши чималі кошти. Ремонтні роботи на конвертері виконали здебільшого власними силами.

Наприкінці квітня на «Криворіжсталі» плановано пуск ще одного великого промагрегату — має стати до ладу доменна піч № 5. Усі основні її системи буде автоматизовано і комп'ютеризовано відповідно до вимог сьогодення.

На знімку Влада ХОМЕНКА: *конвертер № 3 після закінчення капітального ремонту.*

Інженер — це знову престижно

(Початок на 1-й стор.).

У 2002 році між компанією «ТелесенсКСЦЛ-Україна» та трьома провідними вузами Харкова: Харківським національним університетом ім. В. Каразіна, Національним технічним університетом «Харківський політехнічний інститут» і Національним аерокосмічним університетом «ХАІ», — було укладено договори про спільну діяльність у підготовці фахівців з вищою освітою.

Це дасть змогу поєднати традиційно якісну академічну підготовку студентів з практичним проектуванням складних інформаційних систем, розширить коло наукових досліджень викладачів факультетів, дасть можливість викладачам і працівникам вузів підвищувати кваліфікацію у сфері інформаційних технологій та проектного менеджменту.

Микола КОСИЙ.

Харків.

 Вибори-2002

Чи сам, чи допомогли, але кров була

У Бахмачі Чернігівської області побили міського голову, члена СДПУ(о) Олега Поліщука. Прикрий інцидент стався у приміщенні райадміністрації, де голова райради та ще один керівник райадміністрації нібито побили О. Поліщука як конкурента першого заступника голови райадміністрації Леоніда Лемешка, який теж претендує на посаду міського голови.

Як пояснив 10 березня на прес-конференції начальник обласного управління внутрішніх справ Михайло Манін, оперативний загін, прибувши після 20 години на виклик у райадміністрацію, побачив О. Поліщука, в якого була «розбита губа і з носа текла кров». Побитий спочатку відмовився писати заяву про побиття, але згодом уночі все-таки доставив її у райвідділ.

Протилежна сторона, повідомив М. Манін, дала свідчення про те, що О. Поліщук «був п'яним, упав зі стільця і вдарився головою об стіл». Міський голова Бахмача нині лікується в Конотопі. Правоохоронці чекають на висновки медекспертизи, від результатів якої залежить, порушать кримінальну справу чи ні.

— Поки що і ми утримуємося від політичної оцінки цього інциденту, — сказав секретар обласної організації СДПУ(о), генеральний директор акціонерного товариства «Чернігівський пивкомбінат «Десна» Валентин Мельничук. — Чекаємо на висновки слідства.

Хоча «владні» учасники конфлікту заявили, що згаданий випадок — добре спланована передвиборна акція міського голови, голова облрадміністрації Микола Бутко щойно звільнив заступника голови Бахмацької райадміністрації з питань гуманітарної сфери Сергія Протащука з посади.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

 У номер

Київ

Преса під пресом

Біла книга про утиски засобів масової інформації та окремих журналістів в Україні «Преса і влада» презентована представникам ЗМІ в конференц-залі НСЖУ.

Редактор-упорядник Олександр Михайлюта розповів про роботу над цим спеціальним випуском інформаційно-практичного бюлетеня «Прес-інформ», здійсненим коштом Журналістського фонду України. Тут вміщено чимало матеріалів з періодичних видань і центральних, і місцевих, зокрема і з «Голосу України».

Книгу видано українською та англійською мовами, *повідомляє наш кореспондент Георгій МІРОШНИК.*

Житомир

Було що згадати

Обласний зліт жінок — ветеранів війни і праці — відбувся в Житомирі. Про кожну з тих, кого запросила на це святкове дійство обласна рада жінок, можна книгу писати. Хоч і кажуть, що у війни не жіноче обличчя, сьогодні в області 3700 жінок — інвалідів війни та учасників бойових дій. У перших рядах були вони і на трудовому фронті: з 31 Героя Соціалістичної Праці, які проживають сьогодні на Житомирщині, 21 — жінка, *повідомляє наш власний кореспондент Олексій КАВУН.*

Чернівці

Знову постраждали горяни

Над Буковиною прокотилися руйнівні буревії. Великої шкоди завдали вони мешканцям високогірного Путильського району. Тут було знеструмлено майже всі села та хутори. Штормовим вітром зірвано дахи на сотнях приватних будинків. Збитки від стихії становлять два мільйони гривень.

Є жертви. У Заставнівському районі загинула людина. Декілька осіб дістали поранення, *повідомляє наш власний кореспондент Василь БАБУХ.*

Кам'янець-Подільський

До любові — через музей

Дирекція найбільшого в Україні національного природного парку «Подільські Товтри», центр якого — в Кам'янці-Подільському, відкрила власний музей природи. Екскурсії для дітей із багатодітних, малозабезпечених родин, сиріт на прохання корпункту «ГУ» безплатні.

Американці не встигли

Американський біографічний інститут Джеймса Еванса за підсумками минулого року за досягнення і внесок у світову культуру та суспільство нагородив подільського поета Івана Іова престижною відзнакою — «Американською медаллю честі». На жаль, визнання прийшло запізно. Минулий рік для лірика із Городка став не лише роком творчого тріумфу, а й останнім роком життя.

Від світанку аж до ... Єгипту

У місті в розпалі боротьба за перемогу в конкурсі на кращого працівника комунального господарства, оголошеного міськвиконкомом. Для переможців виділено п'ять путівок до Єгипту, *повідомляє наш кореспондент Віра ШПИЛЬОВА.*

Фотофакт

Увечері 11 березня в будинку Українського музично-драматичного театру імені Василька в Одесі спалахнула пожежа. Вогнеборцям за півгодини вдалося приборкати полум'я. ***На знімку:*** *солдати однієї з військових частин ліквідують наслідки пожежі в приміщенні театру.*

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

Світ після 11 вересня

Мікрофон для гостя

Академік Сергій Комісаренко — директор Інституту біохімії НАН України. Вчений із світовим ім'ям: почесний доктор Кінгстонського університету та Університету Північного Лондона (Великобританія, 1997 рік), член редколегії міжнародного журналу з імунофармакології (Італія), член міжнародного товариства імунофармакологів (США). Ініціював, а потім керував унікальним дослідженням імунітету у чорнобильців, яке вперше знайшло і довело (всупереч пануючій в ті роки позиції), що низькі дози радіації істотно пригнічують систему природного імунітету.

Заступник Голови Ради Міністрів України з гуманітарних питань (1990—1992 роки) та перший Посол України у Великобританії (1992—1998 роки). Ініціював та організував безоплатну передачу Україні британської антарктичної станції Фарадей (нині — імені Вернадського). Запропонував керівникам України організувати за підтримки уряду Великобританії серед країн Європи та США своєрідний «план Маршалла» для України і проводив цю ідею серед британського істеблішменту.

Президент Українського інституту миру і демократії. Взяв участь у конференції діючих та колишніх дипломатів «Світ після атак 11 вересня», яка відбулася наприкінці січня у Брюсселі. С. Комісаренко виступав у дискусіях, а потім зробив доповідь про Україну та бачення боротьби з тероризмом.

Східний сусід нас випередив у західному напрямку

Фактично розпочалося інтенсивне формування нового світового порядку, а Україна в рамках цього глобального процесу поводиться неприпустимо пасивно. Якщо українська правляча «еліта» ясно і швидко не усвідомить всієї стрімкої необоротності трансформування світу, наша держава неминуче опиниться в маргінесі на світовій околиці: надовго злиденною і нікому не цікавою країною.

Дехто за інерцією все ще не може зрозуміти того, що процес глобалізації прийшов і до нас. Україна вже інтегрована в світову банківську, фінансову, економічну системи. Але процеси, пов'язані з глобалізацією, можуть мати для України і позитивні, і негативні наслідки. Що з цього ми отримаємо, вирішальною мірою залежатиме від нас.

У разі світової економічної кризи, до якої, зокрема, могла призвести терористична атака на США, Україна буде однією з перших країн, що постраждає. Бо найвразливішими для кризи є країни, де економіка слабка, погано врегульована, де відсутні державні інституції регулювання (і законодавчі, і виконавчі механізми). Прикладом може бути Аргентина.

На жаль, від керівників держави і уряду я не бачу адекватної реакції, не відчувається усвідомлення історичного виклику для України, який актуалізується на очах. Хай би не бачив я один, але державної рефлексії не відчувають дипломатичні і громадські кола в Європі та США. Вони майже втратили колишній, донедавна очевидний, інтерес до України. А ми все ще перебуваємо в святому невіданні, по-старому сподіваємося, що «Захід нам допоможе».

До 11 вересня такі сподівання ще мали деяке підґрунтя, тому що на той час зберігався попередній світовий порядок, а отже, геополітичні вигоди, які отримала Україна від Бога та історії. Але роль буфера чи моста між Росією та Європою втрачено, оскільки В. Путін наважився на карколомний стрибок назустріч Заходу, підключившись до антитерористичної операції проти талібів.

У результаті, незважаючи на всі свої внутрішні проблеми, які, на мій погляд, значно гостріші за українські, Росія сьогодні вже стоїть обличчям до Європи. Україна ж залишається на попередньому місці із своєю «багатовекторною» політикою. Тепер це означає, що дорогою до Європи ми вже не попереду великого східного сусіда, як ще півроку тому, а позаду нього.

Американська трагедія

Щоб уявити всю глибину змін світової політики, треба подивитися на світ очима головних гравців: США, західноєвропейських країн і Росії. Цей геополітичний трикутник і був предметом розгляду нещодавньої конференції в Брюсселі «Світ після атак 11 вересня».

Ми, в Україні, дуже неадекватно уявляємо зміни в американському погляді на світ. Пересічний американець до 11 вересня почувався в цілковитій безпеці завдяки військовій та економічній могутності США, завдяки двом океанам, які віддаляють імовірну загрозу для населення, та твердому усвідомленню, що його країна є світовим взірцем дотримання свобод людини.

Саме тому американці в абсолютній більшості дуже мало цікавилися зовнішніми стосунками своєї держави. Наприклад, більшість вважала, що НАТО після розпаду СРСР вже мало потрібна організація.

Коли американці дивилися на руйнування хмарочосів-близнюків у центрі Нью-Йорка, на їхніх очах в лічені години були зруйновані стереотипи, які беззаперечно володіли уявленнями наймогутнішої сьогодні нації.

Саме цією глибиною та раптовістю потрясіння американської нації були продиктовані занадто жорсткі, на погляд деяких українців, військові удари в Афганістані. Звичайно, з плином часу шок минає, але вже ніколи американці не зможуть повернутися до колишнього спокійного заокеанського затишку. Відчувати свою вразливість неприємно будь-кому, а тим паче США.

Треба віддати належне Європі — вона миттєво висловила свою підтримку США. Пам'ятаєте, одразу відбулися візити Тоні Блера, Ширака, потім приїхав Шрьодер, представники інших країн.

Тепер США інтенсивно виробляють нову доктрину світового порядку. Нову за всіма напрямами. Наприклад, відомий політолог З. Бжезінський в «Геральд Трибюн» жорстко критикує уряд США за політику на Близькому Сході. Він вважає, що Сполучені Штати гають час, що не приділяють достатньої уваги конфлікту між Палестиною та Ізраїлем.

Бо тільки США (за допомоги інших країн) можуть зменшити напруженість в цьому регіоні. Залишати Ізраїль і Палестину сам на сам — це величезна помилка. Бо ці країни нині перебувають у тій стадії конфлікту, коли жодна з них не може його розв'язати. Можливо, треба знайти посередників, які спостерігатимуть за переговорами, за розведенням сторін і дотриманням умов. Але залишати на самоті ці дві країни — це створити величезне джерело небезпеки для всього світу. Цей конфлікт буде перманентний і матиме тенденцію до постійного збільшення.

Лідери США вже зрозуміли, що вони не можуть захистити націю без допомоги інших держав — передусім, звичайно, європейських. А Європа, у свою чергу, розуміє, що без США забезпечити безпеку своїх народів у сучасному світі неможливо. Європейці вже не ставлять під сумнів те, що саме НАТО має бути головною військовою потугою в Європі, а не військові сили Європейського союзу.

Очевидно, що НАТО трансформуватиметься, але європейці знову не уявляють Європу без цього блоку. Вчора ще було неможливо, тому що загрожував СРСР, потім боялися Росії з її ядерним дубцем та непередбачуваним керівництвом. Але сьогодні Росія вже союзник, як в часи антигітлерівської коаліції, і непогано в цій ролі почувається. Навряд чи В. Путін повернеться до конфронтації проти Заходу, бо це означало б державне самогубство, оскільки навіть на розв'язання внутрішніх проблем ресурсів ледь вистачає.

Європі потрібна допомога США: і військова, і здебільшого поліцейська, антитерористична. Бо сучасний тероризм продемонстрував, що він не тільки не визнає «верхньої межі» у своїх злочинних засобах і готовий без вагань застосувати зброю масового знищення, але й не визнає державних кордонів. Тобто, ефективну боротьбу проти тероризму та інших видів інтернаціональної злочинності державам сьогодні просто неможливо вести поодинці.

До того ж у цій справі не вистачає і таких могутніх регіональних угруповань, як НАТО. Саме тому США звернулися по допомогу не лише до традиційних союзників — країн Західної Європи, а й до Росії, України, азіатських держав, з якими мали досить стримані стосунки.

Американці апелювали і апелюють до спільності людських цінностей у різних народів і різних релігій. Європа і Азія, Америка і Австралія, Коран і Біблія — всі визнають цінність людського життя, поваги до сусідів, до людської гідності.

Тимчасово американці заплющили очі на порушення прав людини у відомих всім країнах. Бо США завжди були і залишаються прагматиками: задля термінового захисту найдорожчого — життя американця — можна відсунути менш пріоритетні завдання на майбутнє.

З цієї диспозиції очевидно, що Україна як геополітичний чинник втратила інтерес для США, оскільки Росія їм сьогодні вже не загрожує. А наші внутрішні економічні та політичні проблеми теж навряд чи є загрозою для інтересів США. Тобто, з об'єктивних обставин їм Україна вже перестала бути потрібна. Хіба що повітряний коридор для літаків попросять.

Отже, зовсім не випадково у трикутнику стосунків США — Європа — Росія організатори конференції не передбачили місця для України. І зовсім не тому, що ставлення до нас упереджене чи негативне, навпаки — доброзичливе і толерантне. Просто іноземні партнери не бачать цікавих пропозицій з нашого боку. А якщо товар ми не купуємо (бо немає за що) і не пропонуємо (бо не вміємо чи не хочемо), то що ж нам взагалі робити на світовому ярмарку марнославства?

Нова Європа?

Схожий погляд на Україну демонструють і деякі європейські політики: тепер Росія — їхній союзник, якого вони радо вітають і запрошують до всіх європейських структур. Принаймні російського ведмедя вони вже практично не бояться. Тим паче що війна в Афганістані довела передчасність розмов про розпуск НАТО. Навпаки, євроатлантичні структури треба зміцнювати та модернізувати у напрямку застосування проти терористів.

Те, що Україну майже не згадують, красномовно свідчить про драматизм моменту — мовчання таке промовисте! А говорить воно про те, що Україна нині не відіграє помітної ролі не тільки в світовій, а навіть в європейській політиці. Хай там якось існує — тепер європейська спільнота уповні може обійтися і без неї. Невідомо, де, невідомо, навіщо вона існує, невідомо, як до неї ставитися.

Тим більше що вже і сьогодні чималий клопіт з цією молодою та немаленькою державою. Одних тільки українських робітниць сексу в європейських країнах мало не півмільйона. Та ще гастарбайтерів, переважно нелегальних, неміряно скільки. При тому, що несуть вони в собі до Європи з нашої епідемічної країни СНІД, туберкульоз, гепатит В, наркоманію. Мало того, ще й гангстерів знавіснілих постачаємо. Навіщо така країна Європі, в якої і внутрішнього клопоту щороку додається?

Щодо європейського уряду в Брюсселі точаться суперечки. Одні вважають, що цей уряд занадто бюрократичний і витрачає невиправдано величезні кошти. Інші кажуть, що навпаки — брюссельський уряд треба підтримувати для того, щоб Європа отримала свою інфраструктуру. І тоді вона поступово почне функціонувати фактично як недержава.

Чи є потреба у збільшенні Європи? Чи це історична необхідність? Загальна думка така, що **це не є необхідністю, але це є обов'язком.** Є обов'язком у тому розумінні, що майбутнє світу пов'язане з майбутнім Європи, а майбутня Європа уявляється потужною, насамперед економічно, але і політично, і військово тільки тоді, коли вона збільшить свої межі і об'єднає всі європейські країни.

Чи не найголовніша проблема європейської спільноти сьогодні полягає у відцентрових тенденціях, які змалювалися саме до введення загальної грошової одиниці євро. Наприклад, референдум в Ірландії заперечив подальше розширення ЄС у східному напрямку. В інших країнах це заперечення розцінили як національний егоїзм ірландців.

Приклад саме цієї країни може бути цікавий для України. Адже Ірландія, отримавши незалежність від Великобританії, майже століття фактично залишалася її економічною і фінансовою колонією. Аж до вступу в ЄС країна була досить бідною і невпорядкованою, про що, зокрема, свідчила широко відома еміграція.

Саме тому багаті країни континенту довго не наважувалися приймати Ірландію до об'єднаної Європи, куди вона все-таки потрапила, хоча і останньою. Інтеграція до європейських структур буквально на очах одного покоління привела до розквіту країну, яку довго вважали околицею Європи. На цій землі швидко пішли у ріст європейські позики, модерновi фінансові інститути та інструменти. Інвестиції почали надходити стабільно, і тут же з'явилися ознаки поліпшення добробуту всього населення. До країни почали повертатися колишні емігранти, кількість яких у світі, як стверджують самі ірландці, вже перевищила 50 мільйонів.

Отож не дивно, що вони тепер не хочуть більше нікого пускати до європейського дому, від якого ще сподіваються отримати значний зиск. Адже коли приймуть нових членів, Ірландія не зможе розраховувати на зовнішню допомогу на правах молодшої сестри.

Але справа не лише в егоїзмі ірландців. Аналітики вважають, що до Європи повертається дух здорового націоналізму, від якого відхрестилися у повоєнні роки: так налякав людей німецький нацизм з його всім добре відомими жахливими наслідками.

Коли розпочалася підготовка до введення євро, треба було відмовлятися від звичних з дідів-прадідів національних валют: марки, франка, ліри. Сотні мільйонів людей у багатьох країнах остаточно зрозуміли, як далеко просунулася європейська інтеграція, яка багато років йшла поступово і непомітно. І ось природною реакцією на нівелювання відмінностей різних народів стали переважно ностальгічні прояви націоналізму.

Що означає бути європейцем? Для німця зрозуміло, що він — європеєць. Але, ставши європейцем, він не перестає бути німцем. Є й інші пояснення такого явища. Історики нагадують, що принципове рішення про поступове об'єднання Європи на початку 50-х років приймали не широкі маси населення, а провідні політики того часу. Аденауер, Моне, Шуман, згодом де Голль, Міттеран, Коль та інші лідери європейських держав вважали об'єднання ресурсів своїх країн єдиним шляхом для відновлення повоєнної економіки та протистояння загрозі зі Сходу, тобто від Радянського Союзу.

З плином часу стала зрозумілою не лише військова, а й соціальна, економічна, фінансова доцільність інтеграції в європейському виконанні. Можна сказати, що історичний експеримент з об'єднанням Європи було виконано з найбільшим успіхом.

А тепер Європа зустрілася з деякими негативними наслідками інтеграції (передусім в емоційній, духовній, культурній сферах життя) і має винайти інструменти для їх подолання. Масова свідомість вимагає пригальмувати процес подальшої інтеграції, значного розширення меж об'єднаної Європи.

«Навіщо нам кудись поспішати, коли ми влаштували пристойне життя наших народів? — резонно запитує пересічний француз, німець, британець, італієць. — Тим паче що подальше розширення ЄС вимагає досить значних витрат, та ще й пов'язане з додатковими ризиками від нових сусідів».

Якщо ця тенденція набере сили, то політики муситимуть з нею рахуватися, і подальше розширення Європи буде призупинено. Там же бо демократія, і той уряд, який наважиться йти поперек громадської думки, досить швидко звільнить свої кабінети для опозиційної партії. У такому разі європейські перспективи України загубляться в тумані.

Але поки що можна сподіватися, що відцентрові тенденції не наберуть критичних обертів, бо спільнота вже має великий досвід долати істотні перешкоди на шляху соціального та економічного прогресу. Метою історичного шляху, за визнанням досвідчених фахівців, може стати створення єдиної супердержави з центральним урядом.

Така держава зможе скласти реальну конкуренцію США і водночас стати самодостатнім могутнім союзником американців, оскільки європейці сподіваються, що США активно включаться в боротьбу проти таких негативних наслідків глобалізації, як бідність, промислові забруднення планети тощо.

Ти куди, Україно?

Головним закидом з боку учасників конференції в Брюсселі стала наша внутрішня невизначеність. Не тільки нація (що не дивно, зважаючи на її юність), але й зверхники (що гірко й сумно) не розуміють, чого вони насправді прагнуть. Ринкової економіки чи сильного державного (а фактично, корисливо-чиновного) регулювання? Верховенства права чи бюрократично-поліцейського режиму? Правової держави чи чиновного «беспредєлу» згори і аж донизу?

Можна сформулювати питання і категорично: до Європи чи куди?

Я пропоную підійти до проблеми із зворотного боку, поставивши питання про ту ціну, яку може заплатити Європа за своє нерозширення, тобто неприйняття України. З'ясувалося, що саме другий варіант переводить питання у стратегічну площину, тоді як перше, за всієї його важливості, залишається питанням тактики.

Звичайно, у нас є великі проблеми з розвитком демократії, громадянського суспільства, свободою преси тощо. Але тут виникає питання такого характеру. Як, наприклад, бути з Туреччиною? Туреччина стала членом НАТО тому, що відігравала величезну роль в протистоянні Радянському Союзу. Але права людини, інші так звані загальні цінності в Туреччині — чи вони підходять під норми європейських стосунків?

Ніби багато «за» і «проти» збільшення Європи чи поглиблення інтеграції. Але, зрештою, якщо поглянути в стратегічне майбутнє, то видно, що у Європи просто немає альтернативи — тільки ставати великою об'єднаною Європою, а всі члени Європейського союзу мають стати членами НАТО.

Ведуча рубрики Людмила КОХАНЕЦЬ.

Іноземні партнери не бачать цікавих пропозицій з нашого боку

Європейський вибір

На фініші роботи Верховної Ради України третього скликання відбулася значна подія: 11 грудня 2001 року український парламент заслухав комплекс питань з реалізації державної політики інтеграції України до Європейського союзу, а 17 січня цього року Верховна Рада своєю постановою схвалила рекомендації за підсумками зазначених парламентських слухань.

Це стало вагомим підтвердженням з боку законодавчої влади України європейського вибору нашої держави, переконливим свідченням того, що європейська інтеграція відповідає життєво важливим інтересам українського народу.

У рамках своїх конституційних повноважень щодо визначення засад внутрішньої та зовнішньої політики держави Верховна Рада наголосила, що курс на європейську інтеграцію є визначальним чинником і міжнародної діяльності України, і її внутрішньої політики.

У постанові чітко визначені засади європейської політики нашої держави, низка першочергових та перспективних конкретних завдань, які рекомендовано здійснити органам державної влади з реалізації курсу на європейську інтеграцію. Ухвалені рекомендації відповідають стратегічним довгостроковим інтересам усіх держав, репрезентованих сьогодні в цьому залі, інтересам миру, демократії, стабільності і безпеки в Європі, в усьому світі.

Європейський союз дедалі більше перетворюється на одне з найпотужніших світових політичних та економічних об'єднань. Процес розширення ЄС, що на разі триває, є, без сумніву, одним із найважливіших чинників, що впливає і впливатиме на розвиток міжнародних відносин і співвідношення сил на світовій арені.

Уже сьогодні на Європейський союз та країни—офіційні кандидати на членство в ЄС — припадає понад третина українського експорту, що більш ніж на країни СНД. Це значить, що розширений ринок ЄС виходить фактично на перше місце для українських виробників щодо реалізації своєї продукції.

Нам вдалося закріпити в рекомендаціях, тобто в рішенні органу законодавчої влади, який згідно з Конституцією визначає засади внутрішньої і зовнішньої політики, такий принциповий момент, як рекомендацію всім органам державної влади, місцевого самоврядування, неурядовим організаціям у межах їх повноважень поєднати зусилля для набуття Україною в близькій перспективі статусу асоційованого члена ЄС.

Одним з найсерйозніших викликів, що потребує пильної уваги всіх європейських політиків, є небезпека формування на Європейському континенті нового різновиду так званої залізної завіси, що, безумовно, не сприятиме створенню в регіоні середовища безпеки, стабільності та взаємної довіри. І це ми також маємо чітко усвідомлювати.

У цьому контексті свідченням твердої політичної волі до стратегічного партнерства з ЄС, високої відповідальності за майбутнє об'єднаної Європи є рішуча підтримка Верховною Радою всебічного співробітництва з ЄС у сфері безпеки та оборони, боротьби з тероризмом та нелегальною міграцією, і, зокрема, заходів ЄС, спрямованих на посилення режиму своїх зовнішніх кордонів за умов їх синхронізації з лібералізацією ЄС візового режиму для громадян України. Вимоги та стандарти ЄС ми маємо намір ретельно враховувати і для облаштування Державного кордону України.

У непростій справі формування демократичної системи влади, громадянського суспільства, реформування економіки нам не обійтися без допомоги розвинених країн. Проте, як показує досвід, у більшості випадків така допомога виявлялася недостатньо ефективною, використовувалася не за призначенням й не давала бажаних результатів. Тому Верховна Рада підкреслила необхідність здійснити спільні з ЄС заходи щодо підвищення ефективності технічної допомоги Україні. Це передбачає певний перегляд механізмів надання допомоги, значне посилення спільного контролю над її використанням.

Ми виступаємо за енергійне здійснення спільних з ЄС заходів щодо підвищення ефективності міжнародної технічної допомоги Україні, аби спрямувати її насамперед на конкретні практичні кроки з реалізації програми адаптації нашого законодавства до законодавства ЄС, тісніше зістикувати її не тільки зі спільними заходами Україна—ЄС, а й з конкретними державними програмами у цій сфері.

Хотів би особливо наголосити, що ці рекомендації є плодом спільних зусиль Верховної Ради та уряду, які дуже тісно співпрацювали і на стадії підготовки слухань, і на стадії опрацювання рекомендацій за їх підсумками. До цієї роботи було залучено також провідних українських неурядових експертів у галузі європейських досліджень, які представляють широкий спектр науково-дослідних, освітніх центрів та неурядових організацій.

Буквально через тиждень після ухвалення рекомендацій уряд України вніс до Верховної Ради проект закону «Про концепцію Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу». Ним передбачаються щорічне розроблення спільного для Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України плану роботи з адаптації національного законодавства до вимог ЄС, формування та реалізація галузевих і регіональних програм співробітництва з державами — членами та кандидатами у члени ЄС. Для належної організації цієї роботи щороку передбачатимуться відповідні кошти у Державному бюджеті України, а також активне залучення позабюджетних коштів, зокрема коштів міжнародної технічної допомоги. Ми очікуємо пріоритет спрямування на це ресурсів у рамках Національної індикативної програми ТАСІС для України на поточний та наступні роки.

Сподіваємося, що, незважаючи на передвиборну кампанію, парламент України встигне розглянути Загальнодержавну програму по суті і ухвалити по ній конструктивне рішення, а її виконання сприятиме якнайшвидшому досягненню критеріїв, потрібних для набуття Україною статусу асоційованого члена в Європейському союзі та подальшого входження нашої держави до ЄС.

Отже, можна констатувати, що рекомендації є результатом консенсусу, досягнутого в українському суспільстві не лише стосовно саме європейського вибору, а й стосовно пріоритетних цілей та завдань, що стоять перед нашою державою на шляху європейської інтеграції, конкретних механізмів їх реалізації.

Серед таких моментів я особливо хотів би відзначити:

— нашу зацікавленість у проведенні обговорення з представниками ЄС щодо можливих негативних наслідків розширення Європейського союзу для України та підготовці спільного документа щодо їх мінімізації;

— чітко визначене рішення Верховної Ради щодо доцільності створення парламентського комітету з питань європейської інтеграції та внесення відповідних змін до Регламенту Верховної Ради з метою верифікації (експертизи) всіх законодавчих актів, що належать до пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства ЄС, на відповідність вимогам «acqui communitaire».

З огляду на прагнення України інтегруватися в Європейське співтовариство перед законодавчою владою держави постає завдання створити таку систему правотворчості в державі, яка забезпечувала б розробку і прийняття всіх без винятку нормативно-правових актів у гармонізації з правом ЄС.

У цьому зв'язку ми сподіваємося, що в рамках енергійної та неухильної реалізації цих рекомендацій вступ України до СОТ і підписання Угоди про вільну торгівлю між Україною та ЄС відбудуться ще до вступу до Євросоюзу країн — кандидатів «першої хвилі». Це дасть можливість Україні протягом найближчих чотирьох—п'яти років набути статус асоційованого члена в ЄС. Сприятливий розвиток внутрішньої ситуації в Україні є, безумовно, основною гарантією перспективного вступу нашої держави до ЄС.

Відрадно, що процес зближення України та ЄС має взаємний характер. Свідченням цього є, зокрема, запрошення України до роботи Європейської конференції, визнання Європейським союзом України як держави, що прагне вступити до ЄС та поділяє його цінності, внутрішні і зовнішні цілі. Чіткіше окреслюються напрями нашої співпраці у сфері спільної європейської політики безпеки та оборони. Значно наблизилися позиції України та ЄС у підготовці протоколу щодо взаємних тарифних поступок у контексті вступу України до СОТ. Помітно інтенсифікувалося співробітництво з розбудови в Україні громадянського суспільства, забезпечення верховенства права, здійснення економічних реформ.

Останні заяви Федерального канцлера Німеччини пана Герхарда Шрьодера, інших провідних європейських політиків щодо реальної можливості для України набути вже у порівняно близькому майбутньому статус асоційованого члена в ЄС сприяють активізації та поглибленню нашої конкретної практичної роботи у цьому напрямі.

Ми також надаємо великого значення поглибленню всебічної співпраці з державами, котрі, як і Україна, прагнуть стати членами ЄС. У цьому контексті хотів би відзначити підписання та ратифікацію за ініціативи Віктора Ющенка минулого року Угоди про вільну торгівлю між Україною та Республікою Македонія, котра стала першою європейською державою, що знаходиться поза межами пострадянського простору, з якою укладено таку угоду.

У своєму рішенні 15 березня минулого року Європейський парламент не тільки визначив свою стратегію щодо України, а й висловив сподівання, що український парламент також повинен визначити свою позицію стосовно просування до Європейського союзу. Дуже відрадно, що це сталося ще у цьому скликанні.

Отже, важливим завданням Верховної Ради України майбутнього скликання буде реалізація прийнятих рекомендацій. Сподіваюся, що наступний склад парламенту України буде здатний не тільки усвідомити, а й виконати свою частину масштабних завдань, що постають перед нашою державою на шляху європейської інтеграції.

Ігор ОСТАШ,
голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах.

Футбол

Афіни

З першої спроби не домовилися

Відбувся перший раунд узгоджень календаря ігор шостої відбіркової групи чемпіонату Європи-2004. Представники національних асоціацій України, Іспанії, Греції, Північної Ірландії та Вірменії сіли за стіл переговорів, маючи на руках два варіанти календаря, запропоновані Федерацією футболу України.

— Наша сторона заздалегідь розіслала свої пропозиції учасникам групи, — розповів кореспондентові «Голосу України» керівник української делегації на переговорах, перший віце-президент ФФУ *Олександр БАНДУРКО*. — А господарі зустрічі розклали запропоновані нами варіанти в робочі папки учасникам переговорів.

В основному варіанті збірна України завершувала відбірковий турнір матчем зі збірною Греції на її полі. Однак греки запропонували власний варіант, який передбачав, що вони закінчували змагання поєдинком з Іспанією. Збірній України в другому колі пропонувалося зіграти в гостях і з греками, і з іспанцями. Окрім того, в цьому варіанті українська команда була вільна від ігор у стартовому турі 7 вересня, коли у нас, можна сказати, пік сезону. Тим часом 29 березня і 2 квітня, коли нам допікає так званий весняний футбол, в гості до збірної України мали прибути одна за одною команди Греції та Іспанії.

Іспанці підтримали грецький проект. Але в нас він не знайшов розуміння. Довелося терміново пропонувати ще два досить пристойні варіанти. Однак у цей момент ініціативою заволодів представник північно-ірландської асоціації Джим Бойс, який заходився зближувати позиції сторін створенням календаря, зручного для своєї збірної. На шостій годині пошуків оптимального варіанта виросли стіни чергового глухого кута. Окрім України, своє вето на серію суперечливих пропозицій британців наклала іспанська сторона.

— Який підсумок?

— Домовилися зустрітися ще раз, 8 квітня, в швейцарському місті Ньон, де міститься штаб-квартира УЄФА, щоб у разі повторення ситуації з глухим кутом тут же вручити долю календаря ігор у руки організаторів чемпіонату Європи. За регламентом у таких випадках справу вирішує жереб, який проводить УЄФА.

Єреван

Успішний дебют

Перемогою збірної Молдови завершився тут відбірковий турнір чемпіонату Європи серед юнаків (U-17). Суперниками молдаван були господарі і футболісти Мальти. Ці поєдинки разом з колегами з Люксембургу обслуговували також українські рефері — арбітр зі Львова Андрій Шандор та асистент арбітра, киянин Олександр Шамич. Міжнародний дебют українського дуету оцінено позитивно.

Київ

Остання репетиція

Позавчора в Києві, на динамівському стадіоні, господарі провели міжнародну товариську зустріч. Їхнім суперником був четвертий клуб Румунії.

***«Динамо» (Київ) — «Університатя» (Крайова).* 2:0. Ідахор, 29, Гіоане, 78.**

***«Динамо»:* Рева (Шовковський, 46), Боднар (Гіоане, 65), Головко (Брушко, 75), Ващук, Несмачний, Гусін, Хацкевич (Чернат, 46), Пеєв (Кардаш, 46), Белькевич (Венглинський, 46), Ідахор (Мелащенко, 46), Шацьких (Серебренников, 46).**

***«Університатя»:* Преда, Стойка (Фресіняну, 46), Кренчуняску, Бурке, Алекса, Данчу, Добре, Редник (Григоріє, 60), Якоб, Беркоуан (Врежитоарея, 48), Балдовін.**

Господарі мали перевагу в швидкості і більше володіли ініціативою. Але особливою видовищністю, якщо відверто, цей поєдинок не відзначався. Тому, можливо, від такої нудnуватої гри окремі глядачі, яких зібралося чимало, навіть задрімали. Це, звичайно, жарт, але не без натяку.

Рахунок кияни відкрили після того, як Боднар точною передачею знайшов Ідахора, і той пробив головою. М'яч влучив у штангу і відскочив у ворота. Другу результативну атаку завершив Гіоане. Але мені здалося, що він не бив по воротах, а швидше робив передачу у карний майданчик. Однак воротар і захист гостей відверто прогавили момент.

Динамівці завершили підготовку до другого кола чемпіонату, яке розпочнеться найближчої суботи. То, сподіватимемося, це буде вже інший рівень футболу.

Добірку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Увага, формується нова залізна завіса

Політ над гніздом... електорату

Регіон: політичний спектр

Підкажіть, хто є хто

Фахівці із політтехнологій дійшли висновку, що зустрічі політиків з виборцями вже не мають такого ефекту, як, скажімо, 1994 року. Головне — інформація, отримана через ЗМІ. Так вважає, до прикладу, Петро Жук, а очолювана ним інституція — Центр з інформаційних проблем територій Національної академії наук — працює з похибкою, що не перевищує півтора відсотка. У центрі нині гаряча пора, бо серйозні політики, партії, владні структури не обходяться без його рекомендацій. Резюме, буває, шокують замовників, бо у всіх на устах — одне, а математичне моделювання, що лежить в основі програм, показує зовсім інше...

Хто хоче чути, той почує гірку правду: хоча Львівщина належить до програматорних точок (іншими словами — є «кухнею» політичних процесів), на сьогодні найкращі, найсвітліші її голови — не висуваються. І тому електоратові нічого не залишається, окрім як обирати краще з не найкращого. Та слід віддати належне галичанам: вони самокритично говорять про це. Як, приміром, доктор економічних наук, професор Степан Вовканич у часописі «За вільну Україну» в статті «Чи годні ми відтворити Львів як П'ємонт нації?». Автор не без гіркої іронії пише, «що усі ми тоді помилялися щодо іншомовності слова «п'ємонт». Воно виявилося нашим, рідним. А подальші події показали, що походить від українського слова «п'ємо». П'ємо на фуршетах з нагоди надання почесного звання черговій красуні та за її спонсорів, п'ємо за лицарів княжого міста та багатство їх номінацій, п'ємо за від'їзд та щасливе повернення нашої делегації, що вивчала передовий досвід на полях та в містах Бразилії.., п'ємо за «чесні вибори», «чисті руки», за об'єднання двох Рухів і виникнення третього, за творення нових блоків, фракцій, громадських об'єднань тощо...». Водночас цей же автор вважає, що галичанин — то «частинка Невідомого Великого Українця, якому ще на його землі не поставлено пам'ятника вдячності. А саме він на це найбільше заслужив...»

І як тут збагнути: хто є хто і що є що? Це спробував було зробити Юрій Збітнєв, відомий підприємець, політик. Він приїхав до Львова з презентацією проекту «Спільна дія». Проект за своєю спрямованістю вищий від Говерли, яку так люблять брати галичани з нагоди всяких дат і без нагоди. «Львів мав би стати центром інтелектуального виробництва та освітнім центром нової епохи», — вважає Юрій Збітнєв. Тут мали б напрацьовувати та втілювати найновіші ідеї, які пізніше буде здійснено у масштабах усієї держави. Саме у Львові сконцентровано значний інтелектуальний потенціал, який у перспективі міг би перетворити місто на потужний економічний центр європейського масштабу. Широко оприлюднивши ці ідеї в ЗМІ, Юрій Збітнєв ... зійшов із дистанції ще до початку перегонів. Переоцінив себе і галичан як однодумців? Ні, інше. Як ми вже казали, одні нині воліють не висовуватися, а інші спробували втягнути його в політичні ігри. Кажуть, що національний лідер — це плід тривалої послідовності індивідуальних зусиль. Куди і на що зорієнтовані «індивідуальні зусилля» галичан? Схоже, передусім на самих себе. Львівщина має в своєму бойовому арсеналі понад сто політичних партій. Що дрібніша партія — то більше радикалізму, мітингових форм діяльності. До прикладу, нещодавно група сивоголових ідеалістів голосно волала біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, що Львів захопили... жидомасони.

Статистичні дані не можна сприймати як абсолют — різні ЗМІ подають їх порізному, хоч і посилаються на поважні інституції. На науково-практичній конференції «Електоральне поле та виборчі технології 2002 року в Україні» були оприлюднені результати соціологічного опитування 3235 респондентів — жителів Львівської області. За даними цього опитування, блокові Віктора Ющенка «Наша Україна» симпатизують 60 відсотків виборців. Комуністи мають 6,2 відсотка, Соцпартія Олександра Мороза — стільки ж, блок Юлії Тимошенко має 6,2 відсотка симпатиків. Утім, після приїзду Юлії Тимошенко до Львова, а надто після автомобільної аварії її рейтинг значно зріс.

«Хлопці, підемо, боротися будемо...»

А що головною зброєю завоювання симпатій виборців є ЗМІ, політики виявляють до них особливу увагу. І нині вже ні для кого з читачів не є секретом те, що газета «За вільну Україну» симпатизує блокові Віктора Ющенка. «Молода Галичина» нещодавно змінила орієнтацію, керівництво і навіть приміщення, пройнявшися ідеями соціал-демократії. «Поступ» тривалий час змальовує депутата міської ради Андрія Садового як новітнього месію, що здатний повести Львів до світлого майбутнього. А діючого міського голову Василя Куйбіду зображують у карикатурному вигляді.

На посаду голови міста несподівано для електорату почав претендувати голова правління Державного акціонерного товариства магістральних нафтопроводів «Дружба» Любомир Буняк. Оскільки як політик він зовсім «не розкручений», довелося обрати молоду агресивну команду (за його словами). Команда вирішила, що найліпше оприлюднити його ім'я як претендента на посаду голови вночі, в театрі «Воскресіння», попередньо подавши заявку на виставу. Врешті молодь провела акцію надворі, а Любомир Буняк розцінив це як провокацію влади міста.

— Ті, що працюють проти блоку Ющенка, діють їм же на користь (кандидатуру Василя Куйбіди підтримує «Наша Україна». — **Авт.**), — каже керівник Центру інформаційних проблем територій Петро Жук. — Рейтинг Василя Куйбіди нині вищий, аніж у всіх інших кандидатів. Програють ті політики і керівники, які своє бачення вважають абсолютним. А Василь Куйбіда — математик і довіряє математичному моделюванню. Свого часу він вважав, що водопостачання міста є проблемою номер один, на яку варто спрямувати зусилля. Тим часом проведені дослідження показали, що населення потребує передусім розв'язання транспортної проблеми. І міський голова переорієнтувався, містом почали курсувати мікроавтобуси, а водою зайнялися пізніше.

На замовлення зацікавлених сторін Центр інформаційних проблем територій проводить моніторинг виборчих округів. Власне сам центр — єдина інституція такого профілю в Україні — свого часу виник за підтримки Президента Леоніда Кравчука для дослідження громадської думки, а саме: як території України сприймають, трансформують отриману інформацію, як формуються соціальні стереотипи? Нещодавно центр провів опитування респондентів у Львові й чотирьох районах області. Серед запитань, зорієнтованих на вивчення електоральних настроїв, були такі: «Кого оберете залежно від цілі: 1. «Того, хто дбає про інтереси виборців, округу? 2. «Того, хто прийматиме закони, які забезпечили б економічне зростання України?» З'ясувалося, що міське населення надає перевагу законодавчим ініціативам, сільське — симпатизує тому, хто дбає про округ. Цікавим є феномен стрийського електорату. Це місто, за висновками фахівців, має великий моральний імунітет, не піддається навіюванню, «зомбуванню» на відміну від Львова, Трускавця, де можуть розраховувати на успіх і демагоги. Загалом, за даними опитувань, мешканці західного регіону воліли б бачити в депутатах свого, галичанина (таких 52 відсотки). Знати настрої електорату в динаміці — дуже важливо для тих, які виборюють мандати, для партій, що їх підтримують.

Важко сказати, на кого робить ставку капітал. Здається, що сам на себе. Ну навіщо директорові одного з ринків, успішному підприємцеві, віддавати комусь свій капітал? Його можна витратити на себе самого. Отож директор балотується в одному із округів області. Щоправда, доволі часто і щедро самовиявляється як спонсор і меценат. А що немає досвіду політичної діяльності — не біда.

Об'єктом критики щодо некоректного пошуку спонсорів стала ДПА у Львівській області, очолювана депутатом Львівської обласної ради Сергієм Медведчуком. Народний депутат Ярослав Кендзьор заявив у ЗМІ, що податківці зловживають службовим становищем, — вимагають добровільно-примусових пожертв на різні фонди. І хоча Ярослав Кендзьор програв справу в суді — слово полетіло...

Львів'янам боляче за політичну дуель

двох синів В'ячеслава Чорновола — Андрія і Тараса. Донедавна Андрій був невідомим широкому загалу лікарем, який враз «прозрів» і заявив: «Я давно готувався стати політичним діячем, але не було відповідної структури, де я міг би себе реалізувати. Окрім того, Рух сьогодні настільки розвалений, що створення блоку НРУ — це єдиний політичний шанс для Руху об'єднатися і стати таким, яким він був десять років тому».

І як не запитати дорослого чоловіка, який має знакове прізвище, а чому ж він не приєднався до свого батька ще десять років тому?

Биття визначає свідомість?

31 січня невідомі зловмисники побили редактора відділу політології газети «За вільну Україну», прес-секретаря львівського осередку блоку «Наша Україна» Івана Бесяду. Попередній діагноз — «струс головного мозку, тріщина у щелепі, рвані рани на голові, численні гематоми». Колега пов'язує цей напад зі своєю професійною діяльністю. Хоча правоохоронці кваліфікують це як хуліганство. А тим часом електорату є над чим помізкувати. За два дні до побиття газета видрукувала його статтю «Безплатний сир із мишоловки, або Про те, як деякі партії агітують за себе». Автор пише про те, що львів'яни почали безкоштовно отримувати друкований орган СДПУ(о) «Нашу газету». Один із її випусків наскрізь просякнутий нападками на блок «Наша Україна» і його лідера Віктора Ющенка.

Чого варті самі тільки заголовки «Картонна усмішка Ющенка», «Чого Ющенко «топить» гривню?», «Кричуще «опускалово» месії» («месія» — мається на увазі Ющенко), «Ющенка «зажували» плівки Пономарчука»...

І все-таки обираємо електорат, над котрим можна й «пролетіти».

За даними Центру інформаційних проблем територій, більше шансів у тих кандидатів, які ближче до людей, а не до високої політики.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Мал. Вікторії ГЛАЗОВОЇ.

Чому крутиться дзига української багатовекторності

Останні події в тому, що можна назвати зовнішньою політикою України, висловлювання на цю тему різних українських політиків, аж до Президента країни, свідчать: зовнішньополітична доктрина знову стала жертвою й водночас заручницею невизначеності у внутрішній ситуації в державі. Точніше, внутрішні чвари між українськими політичними силами укотре розмили і зовнішні орієнтири у розвитку. Бо політики звернулися до них не для визначення шляху своєї країни на міжнародній арені, а для розв'язання внутрішніх проблем. І для отримання підтримки ззовні від тих, хто в обмін за таку підтримку хотів би розв'язати свої проблеми усередині України.

Певна річ, загострила цей взаємний рух груп впливу назустріч одне одному парламентська передвиборна кампанія, яка може серйозно видозмінити ландшафт української влади на найближчі роки. Різко зросла у політиці України і роль її «головних стратегічних партнерів» — Європи в особі Європейського союзу, США і Росії. Представники політичних і ділових еліт цих країн хочуть допомогти в Україні «своїм» у приході до влади, щоб після цього отримати гарантії задоволення власних же інтересів. А українські політики, однаково як і влада, хочуть на виборах розіграти карту наявності «солідних партнерів» і в такий спосіб заручитися підтримкою електорату.

Однак «хлопці» працювали за дуже простою схемою — залучили весь звичний арсенал переконань: від обіцянок фінансової допомоги і сприяння в веденні бізнесу до прямого політичного тиску в поєднанні з економічним. В Україну під виглядом демонстрації турботи про «чесність і прозорість» майбутніх виборів дедалі частіше приїздять західні візитери, у Москву потяглися українські політики, а звідти полетіли листи представників російської політико-бізнесової еліти з пропозиціями, як краще облаштувати двосторонні відносини до взаємної вигоди. У підсумку перестаралися всі, і дзига української зовнішньополітичної багатовекторності закрутилася з новою силою. І поки що невідомо, у якому напрямку вона зупиниться. Хоча ще кілька тижнів тому все начебто визначилося.

Численні візитери з Америки і Європи — заступник держсекретаря США Пола Добрянські, екс-держсекретар Мадлен Олбрайт, екс-міністр закордонних справ Німеччини Ганс Дітріх Геншер, генсек Ради ЄС Хавьєр Солана, помічник заступника держсекретаря США Стівен Пайфер — в один голос і по черзі заявляли, що вони вірять у європейський вибір Кучми. Однак при цьому всі вони підкреслили, що від імені Європи і Америки просять (вимагають, наполягають, благають), щоб українські парламентські вибори були чесні, а права опозиції на них дотримувалися цілком, без будь-якого використання адмінресурсу, утисків у ЗМІ, тиску та переслідування. Тобто тій опозиції, яка хоче судити українського Президента на Заході, а вдома відправити у відставку.

Загальноросійська громадська організація «Ділова Росія» звернулася до українського керівництва та ділових кіл з пропозиціями зі створення на законодавчому рівні Російсько-українського міжпарламентського центру з уніфікації економічного законодавства. А на рівні виконавчої влади і бізнесу — Російсько-української економічної ради з представників влади і бізнес-еліт для розв'язання всіх проблем, що виникають у двосторонніх відносинах. Пропозиція «Ділової Росії» знайшла відгук у багатьох українських політиків і бізнесменів. Але не у всіх.

У такій ситуації найголовнішими стають щонайменше два питання. Перше: хто, де (в Росії чи на Заході) і коли повірить Україні, якщо її зовнішньополітичні пріоритети залежатимуть не від реалізації національних інтересів на міжнародній арені, а від суб'єктивізму влади та її внутрішніх союзників?

І друге: як можна повірити країні, чия еліта на одинадцятому році незалежності так і не усвідомила ані національних інтересів своєї країни, ані свого призначення з їх захисту та реалізації?

А без розуміння потреби відповідати на ці запитання в Україні, на загальну думку, не буде чіткої стабільної та передбачуваної зовнішньої та внутрішньої політики. А без такої політики ніхто й не повірить, що Україна може бути надійним партнером кому завгодно, у тому числі Росії та Заходу. Однаково, як і ніхто не повірить, що у такій ситуації Україна буде здатна здійснювати самостійну політику, а не залежно від ситуації озиратися то на Схід, то на Захід. Отож із дзигою зовнішньополітичної «багатовекторності» ще довго на місці крутиметься і вся країна...

Володимир СКАЧКО.

Київ.

Передвиборна платформа Всеукраїнської партії «Нова сила»

Україна — понад усе!

Україна — наш спільний Дім. Всі, хто в ньому живе ***та вважає, що ця земля і ця держава — його Батьківщина, незалежно від походження*** **— Є УКРАЇНЦЯМИ. Живучи в інших державах, українці мусять асимілюватися до традицій інших народів, втрачати власну самобутність, тому той дім не стане рідним українцю. МИ повинні усвідомлювати, що саме МИ, РАЗОМ, СВОЇМИ руками і розумом маємо будувати Свій Дім — Державу Україна, яка стане надійною точкою опори для українців всього світу.**

За роки втрат і випробувань ми **зробили головне — Держава Україна визнана всіма, і вже не виникає питань щодо нашої належності до світової демократії.** Заклавши фундамент, ми зобов'язані швидко звести Свій Дім, Свою Державу.

Всеукраїнська партія «Нова сила», звертаючись до Вас, виборці України, пропонує принципи, реалізація яких допоможе НАМ побудувати могутню Державу, що стане в авангарді світової цивілізації.

«Нова сила» бере на себе політичну відповідальність за їх реалізацію і гарантує кожному українцю зростання його особистого добробуту.

МИ пропонуємо глибоко продуману та науково обуґрунтовану програму дій. Вона побудована за наступними державотворчими принципами:

Перший.

Відмова від зброї масового знищення продемонструвала, що **МИ, українці,** є носіями ідеології XXI століття — ідеології мирного діалогу цивілізацій на противагу примітивному силовому захопленню ринків та сфер впливу. **Здобувши з ВАМИ перемогу на виборах, партія «Нова сила» зобов'язується спрямувати законодавчі можливості, свій вплив на пріоритет цієї ідеології у зовнішній політиці Держави, привести нові дипломатичні кадри, здатні її реалізувати. Наступальна дипломатія, захист інтересів України і українців, поширення її ідеології у міждержавних стосунках започаткує нову еру світової цивілізації.**

Другий.

Україна має найдавніший досвід демократії. Всі зовнішні потуги нав'язати українцям авторитаризм завжди закінчувалися поразкою. **Партія «Нова сила» вважає — тільки** ***вільна людина у суспільстві вільних людей*** **повністю реалізує потенціал особистості.** ***Ми вже робимо це.*** **Законодавче забезпечення інститутів демократії, створення державою умов для самореалізації кожної особистості** ***є принциповим для партії «Нова сила».***

МИ делегуємо у владу високопрофесійні кадри, які замінять посередності чиновницького апарату. МИ створимо законодавче поле, яке дозволить кожному повністю реалізувати свої невід'ємні права на підприємницьку ініціативу, недоторканність власності — фундаменту багатства громадянина.

Третій.

Держава потребує адміністративної реформи. Успадкована система влади й територіальний устрій — гальмо у будівництві **Української Держави.**

Єдиним джерелом влади в державі є народ, тому партія «Нова сила» вважає, що всі влади — законодавча, виконавча і судова, мають обиратися всім народом.

За історичною традицією, найефективнішою формою державного устрою України є **Президентська республіка.** Президент обирається всім народом, він формує і очолює державну виконавчу владу, несе політичну відповідальність за результати її діяльності.

В системі влад жоден державний службовець не може мати довічного статусу.

Всі три гілки влади збалансовані, жодна не домінує над іншими.

В основу адміністративно-територіального поділу територій повинен закладатися потенціал, що забезпечить позитивний місцевий бюджет. Співвідносини місцевих та державного бюджетів будуються на взаємовигідних принципах бюджетного кредитування.

Тільки так Ми зможемо швидко досягти економічного розквіту. Тільки так Ми досягнемо процвітання кожного громадянина. Тільки тоді Ми змінимо існуючу конфіскаційну податкову систему, відродимо сільське господарство і промисловість.

Поступове і продуктивне проведення реформи державної влади і адміністративно-територіального устрою — пріоритет законодавчої діяльності «Нової сили».

Четвертий.

Економічне зростання потребує формування в суспільстві нової постіндустріальної ідеології. Зростатиме роль **соціополісів** — самоврядних територій — моделей цивілізації вищого рівня, в яких реалізуються світоглядні, соціально-організаційні, економічні, технологічні прототипи майбутнього. Головний критерій їх ефективності — стабільне зростання Індексу людського розвитку, який визначається за методикою Програми розвитку ООН: тривалість життя, досягнутий рівень освіти, реальні доходи на душу населення. **Партія «Нова сила» зобов'язується на законодавчому рівні сприяти формуванню і розвитку нової ідеологічної та економічної моделі Держави.**

П'ятий.

Народження нової ідеології та економічне зростання неможливе ***без розвитку духовності, культури, науки.*** На нашій землі християнська ідеологія має найглибші корені, і ***на її основі має будуватися ідеологія держави.*** Це не означає, що інші релігійні й філософські вчення не мають права на життя.

Українці — це нація миротворців, нація, яка поважає самобутність і переконання кожної людини.

Партія «Нова сила» зобов'язується на державному рівні стимулювати конструктивний діалог всіх конфесій і церков, спрямований на духовне збагачення людини. Покладемо край розбрату і чварам українців.

Шостий.

Розвиток моральності, сімейної національної ідеології є принципом партії «Нова сила». Первинним джерелом суспільного виховання людини і громадянина є сім'я, родина. Саме тут в кожного закладалася людяність, порядність, повага до суспільного порядку, традицій, любов до Батьківщини.

Зобов'язуємося законодавчо створити умови для зростання кількості сімей і народжуваності. МИ повернемо українцям гарантоване державою право на велику сім'ю, а дітям — щасливе дитинство. Україна має стати 120-мільйонною Державою.

Сьомий.

Україна повинна мати Збройні сили, здатні захистити її територію та державні інтереси. Традиційні арсенали зброї масового знищення відходять у минуле. Їх витісняють високотехнологічні види озброєнь. ***Україна має достатньо готових до серійного виробництва зразків таких озброєнь.***

За основу організаційної побудови армії буде взято історичний досвід українців. Князі мали невелику мобільну вишколену дружину — командний резерв, а у разі агресії кожна сім'я давала до війська добре підготовленого воїна.

Українська Держава повинна мати нечисельну, добре оснащену, професійну армію — командний кістяк; забезпечити підготовку цивільних резервістів та законсервований резерв військової техніки. При виникненні загрози структура розгортається і дає відсіч будь-якому агресорові.

Наявність такої армії є гарантією того, що жоден диктатор не ризикне захопити владу, усвідомлюючи, що вільний народ, який знає, де лежить його зброя, зможе захистити свої невід'ємні права і свободи. **Партія «Нова сила» зобов'язується створити умови швидкої перебудови національних Збройних Сил, створення боєздатної армії — гаранта незалежності України.**

Восьмий.

Ми — за законодавчий дозвіл населенню носити і зберігати офіційно придбану, зареєстровану зброю. За право українця на озброєний захист свого життя та своєї власності.

Сьогодні створилася неадекватна ситуація — злочинці озброєні, а чесні люди — ні. Подальше нарощування правоохоронних сил не призвело до відчутного покращення криміногенної ситуації.

Практика доводить — найменше злочинів скоюється саме із зареєстрованої зброї. Психологічний фактор усвідомлення того, що злочинному наміру буде збройний опір є суттєвим чинником стримування злочинів, пов'язаних з насильством.

Законодавче вирішення проблеми забезпечить роботою підприємства ВПК, а інвестором вперше виступить український народ.

Дев'ятий.

Всеукраїнська партія «Нова сила» гарантує українцям захист їхніх законних прав Державою, де б вони не знаходилися.

Громадянин, який відчуває, що де б він не був, що б з ним не трапилось — **його держава** завжди прийде на допомогу, тільки тоді він буде щиро, самовіддано любити її, усвідомлювати, що для нього Держава — це найрідніше і найдорожче за все. ***Тільки тоді українці перестануть за тисячі миль від Батьківщини шукати новий дім для себе. Тільки тоді не треба буде говорити про необхідність виховання в громадянах патріотизму, оскільки відчуття Батьківщини, любов до неї стануть природними.***

Всеукраїнська партія «Нова сила» гарантує створення законодавчих та суспільних умов гідного життя громадян і повернення діаспори в Україну. Повернення українців з інших країн збагатить державу досвідом, набутим ними, і послужить додатковим стимулом бурхливого економічного зростання кожного громадянина і держави в цілому.

Реалізація державотворчих принципів Всеукраїнської партії «Нова сила» потребує консолідації продуктивних сил всього суспільства, кожного громадянина. Побудова багатої, могутньої держави вимагає від нас СПІЛЬНОЇ ДІЇ.

Ми, партія «Нова сила», виступаємо:

- **Консолідуючою державницькою силою, яка збере навколо себе людей.**
- **Генератором, який випромінює ідеї, конкретні рішення, що виведуть всіх нас із темряви і бридкого болота кризи.**

Ми знаємо куди йти і що робити.

Україна — Наш Дім, рідний Дім для всіх народів, які вважають себе Українцями.

Україна — понад усе.

За сильну Україну! Заможний та щасливий її народ!

З Богом!

Не кожен інвестор вільний від спокус

Всеукраїнська громадська організація «Асоціація споживачів послуг монополій» — Антимонопольний союз (АМС), вважає передчасною приватизацію стратегічних підприємств України в галузі електроенергетики, які є монополістами на ринку.

На думку президента АМС народного депутата України Олексія Кучеренка, недосконалість правової бази, зокрема, відсутність законодавчого закріплення функцій та повноважень Національної комісії регулювання електроенергетики України, невизначеність принципів розвитку оптового ринку електроенергії, а крім того, наявність значних боргових зобов'язань між суб'єктами підприємницької діяльності України спроможні звести до мінімуму очікуваний від приватизації ефект. За таких умов роздержавлення обленерго ставить під загрозу інтереси споживачів.

Факти, як кажуть, вже мали місце. Під час перевірки ВАТ «Запоріжжяобленерго», «Львівобленерго» та «Полтаваобленерго» Національна комісія регулювання електроенергетики виявила нецільове використання коштів. Зокрема, за рахунок тарифу на транспортування та постачання електроенергії було профінансовано витрати на купівлю програмного забезпечення, на що «Запоріжжяобленерго» витратило 29 млн. гривень, «Полтаваобленерго» — 25 млн. гривень, «Львівобленерго» — 6,5 млн. гривень. Як стверджують представники АМС, такий самий програмний продукт можна було придбати значно дешевше, якщо його купували б на тендерній основі. Як це передбачено законодавством.

Перевірка засвідчила, що компанії здійснювали незаплановані витрати за рахунок зменшення статей витрат, запланованих під час формування тарифу: зокрема за рахунок недофінансування оплати праці, реконструкції мереж та ремонту обладнання.

Нелегко вберегти нових власників від спокуси виконати свої інвестиційні зобов'язання за рахунок споживача. За словами народного депутата України Івана Салія, певною мірою це здатний зробити закон про реприватизацію, якого сьогодні в Україні немає.

Як альтернативу приватизації члени Антимонопольного союзу пропонують розглянути прийнятніший, на їхню думку, шлях підвищення ефективності роботи енергокомпаній — передання їх у комунальну власність. За словами Івана Салія, в багатьох європейських країнах державна та комунальна власність на об'єкти електроенергетики переважає. Передання обленерго у власність територіальної громади слугуватиме своєрідною гарантією прозорості формування тарифу на постачання та транспортування електроенергії, забезпечить участь споживачів у цьому процесі.

Дмитро ЧЕРНОБРОВ.

Офіційно

Постанова Центральної виборчої комісії

Про оголошення попередження Соціалістичній партії України

До Центральної виборчої комісії 22 лютого 2002 року надійшла заява Парасунька В.М., Булгакова Ю.К., Микитюка В.Т. за дорученням виборчого блоку політичних партій «За Єдину Україну!» та 1 березня 2002 року скарга за підписом керівників виборчого блоку політичних партій «Народний Рух України», Всеукраїнської партії «Нова сила», Народної партії вкладників та соціального захисту, виборчого блоку політичних партій «Єдність», «Жінки за майбутнє» Всеукраїнського політичного об'єднання, Всеукраїнської партії трудящих та виборчого блоку Демократична партія України — партія «Демократичний союз» щодо порушень законодавства України Соціалістичною партією України в особі її голови Мороза О.О. 21 лютого 2002 року під час використання ефірного часу, наданого Соціалістичній партії України для ведення передвиборної агітації на Першому загальнонаціональному каналі Українського телебачення (УТ-1).

Розглянувши зазначені заяву та скаргу, а також додані до них відеокасети із записом агітаційної телепрограми Соціалістичної партії України, Центральна виборча комісія встановила, що 21 лютого 2002 року в порядку реалізації права на ведення передвиборної агітації за рахунок і в межах коштів Державного бюджету України та відповідно до результатів жеребкування, проведеного Центральною виборчою комісією 6 лютого 2002 року, Соціалістичній партії України було надано ефірний час на Першому загальнонаціональному каналі Українського телебачення (УТ-1) з 19 год. до 19 год. 15 хв. 21 лютого 2002 року.

21 лютого 2002 року наданий ефірний час використано Соціалістичною партією України шляхом розміщення відеоматеріалу, який за своїм змістом є твердженням про наявність аудіозаписів (з відтворенням окремих їх частин), нібито зроблених колишнім співробітником охорони Президента України Мельниченком М.І., і які нібито свідчать про причетність посадових осіб органів державної влади до організації зникнення журналіста Георгія Гонгадзе та вчинення інших злочинів.

Відповідно до частини першої статті 51 Закону України «Про вибори народних депутатів України» передвиборна агітація за або проти політичних партій, виборчих блоків партій, кандидатів у народні депутати України може здійснюватися у будь-яких формах і будь-якими засобами, що не суперечать Конституції України та законам України.

Відеоматеріал, поширений Соціалістичною партією України 21 лютого 2002 року на Першому загальнонаціональному каналі Українського телебачення (УТ-1), у частині тверджень про вчинення Президентом України, Главою Адміністрації Президента України, Міністром внутрішніх справ України та іншими посадовими особами органів державної влади правопорушень, у тому числі таких, що містять ознаки злочинів, за своїм змістом є порушенням положень статті 8 частини першої та третьої статті 62 Конституції України.

Таким чином, Соціалістичною партією України як суб'єктом виборчого процесу порушено вимоги частини першої статті 51 Закону України «Про вибори народних депутатів України». З урахуванням змісту та форми вищезазначеного відеоматеріалу, оприлюднення його у якості передвиборної агітації є підставою для оголошення Соціалістичній партії України попередження у порядку, передбаченому частиною четвертою статті 49 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

На підставі викладеного, керуючись статтею 8, частинами першою, третьою статті 62 Конституції України, статтею 13, частиною четвертою статті 49, частиною першою статті 51 Закону України «Про вибори народних депутатів України», статтями 11, 12, 14 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія ***п о с т а н о в л я є:***

1. Оголосити Соціалістичній партії України попередження.

2. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

3. Копію цієї постанови направити голові Соціалістичної партії України Морозу О.О.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

м. Київ,
6 березня 2002 року.
№ 449.

Не треба мене лікувати,
або Нотатки про страхову медицину

Рятування потопальників — справа рук самих потопальників. Жахливий і немилучий реалізм цього гасла громадяни нашої любої вітчизни пізнають на власній шкурі буквально з першого до останнього дня свого життя. Принаймні тоді, коли йдеться про власне здоров'я. Точніше, про лікарську йому, вашому здоров'ю, допомогу, якщо воно погіршилося.

За заповітами Ільфа і Петрова

Кому не доводилося чути, що за десять років незалежності ми спромоглися зруйнувати найвище досягнення радянської влади — безплатну, найпрогресивнішу в світі державну систему охорони здоров'я? І ще. Тут і там бідкаються, що страхової медицини у нас в країні до останнього часу не існувало. І тому вона так важко пробиває собі дорогу.

Маю сміливість стверджувати, що і перше, і друге — чистісінька маячня. Чи міф, якщо ваша ласка. Стрункої системи охорони здоров'я в нас ніколи не було. А страхова медицина, в абсолютно перекрученому вигляді, існувала завжди. Щоб переконатися в першому, досить порівняти тривалість життя колишнього радянського, а нині вільного українця і того самого японця чи американця за останні п'ятдесят років.

Тоді що ж було? І чим так пишалися? А ось чим: струнким і справді ефективно організованим санітарним захистом населення. Від чуми, віспи, холери та інших епідемічно наднебезпечних хвороб. І на цій ниві вітчизняна охорона здоров'я справді за останнє десятиліття зазнала істотних втрат. Зовсім не випадково нашому Президентові довелося оголошувати Україну зоною, яка епідемічно небезпечна щодо туберкульозу. Але скажіть, чи часто вам доводилося зустрічатися з лікарями чумної лабораторії? І дякувати Богові, що ні. Але з фахівцями з, так би мовити, звичайних, епідемічно безпечних хвороб...

І ось тут, звертаючись до педіатра, гастроентеролога, окуліста, невропатолога, стоматолога та ін., — кожен із нас намагається застрахувати себе, зважаючи на своє соціально-ієрархічне положення, особисті зв'язки і фінансові можливості. Але головним чином — як хто розуміє. Від чого страхувати? Та передусім від лікарської помилки і можливих, так би мовити, небажаних наслідків стороннього втручання у власний організм.

Парадокс, однак, був у тому, що, чим більше розвивалося стихійне самострахування, тим більше лікарська помилка ставала невід'ємною супутницею нашого життя. Рідну охорону здоров'я вразила ракова пухлина безвідповідальності. Історикам вітчизняної медицини ще доведеться вивчати цей соціально-психологічний феномен. А тут зазначимо, що, дослухаючись до безкорисливих протекцій друзів і сусідів, намагаючись усіма правдами і неправдами зі своїми болячками, нерідко без особливої потреби, потрапити до відомих світил, роздаючи лікарям так звані хабарі, — наш індивідуальний самострахувальник усі можливі ризики безграмотної організації особистої охорони здоров'я апріорі брав на себе. Звідси — дуже нечасті випадки судових розглядів лікарських помилок і досить часті жалісні лементування преси на тему «залікували».

Третій варіант

Умовність конституційного права на безоплатну лікарську допомогу ми сприймаємо через відсутність ліків, перев'язувальних матеріалів, шприців, хірургічних рукавичок і елементарної їжі в наших лікарнях. А треба було б — через абсолютну відстороненість процесів приватизації вітчизняної закваски від проблем охорони здоров'я. І ось чому.

Який один з перших кроків роблять наші приватизатори? Акціонери, які вже відбулися, чи чиновники Фонду держмайна, корпоратизуючи держпідприємство перед його продажем? Правильно. Звільняють завод чи фабрику від соціальної сфери. Насамперед від витрат на охорону здоров'я робітників, службовців та їхніх сімей. Від власних лікарень і поліклінік, профілакторіїв і санаторіїв. У цілковитій відповідності до закону передають їх на мізерний баланс бюджетів місцевих органів влади.

Раціонально вони роблять чи ні, можна сперечатися нескінченно. З точки зору турботи про прибуток — безумовно, раціонально. Оскільки «соціалка» тягне до 30 відсотків собівартості. Дуже нечасто, але все-таки зустрічається й інший підхід. Маріупольський комбінат імені Ілліча, приватизований власним колективом, чи державне орендне підприємство «Шахта імені Засядька» також цілком відповідно до чинного законодавства, навпаки, інтенсивно розвивають соціальну сферу. Резонно вважаючи, що турбота про здоров'я власних робітників та їхніх сімей у підсумку обертається прибутком. І доводять це з цифрами в руках. Таким чином, металург комбінату імені Ілліча, потрапивши, не доведи Господи, до лікарні, має там чисту постіль, мінімум ліків і відносно людське харчування. А його колега із сусідньої «Азовсталі», де геть «забули» соціальну сферу, — всі принади безоплатного державного медобслуговування. Ну то й що? Як на мене, хрін за рідьку не солодший. Бо і в першому, і у другому випадку людина залишається в обіймах системи державної охорони здоров'я соціалістичного розливу, яка агонізує.

Набагато доцільніше і далекоглядніше зробили менеджери ЗАТ «Укртатнафта». Отримавши категоричний припис акціонерів (між іншим, чиновників, бо ЗАТ «Укртатнафта» поки що залишається міждержавним утворенням) позбутися «соціалки», вони не просто передали її на міський баланс Кременчука. А за власною ініціативою для своїх працівників організували поголовне медичне страхування. Створили власну страхову компанію, яка отримала цілком знакову назву — ЗАТ СК «Укрнафтатранс».

Я не випадково підкреслюю цю обставину. У кожної поміркованої людини страхові, трастові, довірчі та інші товариства з цілком зрозумілих причин викликають щонайменше алергію. І коли начальство запропонувало б кременчуцьким нафтохімікам послуги будь-якої з 310 зареєстрованих в Україні страхових компаній — ефект був би мізерний. А можливо, і такий, що дискримінує саму ідею. Чому — про це нижче. А зараз зазначимо: через те, що засновником страхового товариства виступило власне підприємство, яскраво виявленої алергічної реакції на страхові поліси не було.

Ідейним натхненником такого суто ринкового підходу до охорони здоров'я кременчуцьких нафтохіміків був нині вже колишній заступник голови правління «Укртатнафти» Володимир Демехін. Про цю людину можна говорити довго і ненудно. Один із фахівців, що практикують в АТ «Київський клінічний шпиталь медичної корпорації «Укртатнафта» — Андрій Данчин, нейрохірург від Бога, назвав його ідеалістом. У тому сенсі, що Володимир Демехін у всіх своїх починаннях розраховує насамперед на людську шляхетність і порядність. Саме завдяки цим якостям клінічний шпиталь існує. Єдиний в Україні, де нейрохірурги широко практикують малоінвазивні (які практично не травмують) та ендоскопічні методи оперативного втручання в центральну нервову систему. Єдиний, де операційна навіть своїм дизайном викликає захоплення у розбещених комфортом нейрохірургів далекого зарубіжжя. Єдиний, де нейрохірурги, озброєні сучасним комп'ютерним обладнанням і відповідним інструментом, операції на головному мозку проводять не за звичних 7—8 годин, а за 3—4 і де в результаті малоінвазивної та ендоскопічної технології людина (після такого втручання) повертається до нормального життя цілком працездатною не через 25—30, а через 7—8 днів. Інвестиції для створення цієї, повторюю, поки що єдиної оази сучасної нейрохірургії в країні, лікарі отримали, завдячуючи зусиллям того самого Володимира Демехіна. Отож, недарма кажуть: грамотне, а головне вдале управління фінансовими потоками — вищий пілотаж сучасного менеджменту. Дуже рідкісний талант, яким Господь нагороджує далеко не кожного керівника.

Але клінічний шпиталь — несподіване, хоча й вельми показове відгалуження від створення страхової компанії. Серед її засновників, окрім кременчуцьких нафтохіміків, — ЗАТ торговий дім «Укртатнафта» і державна корпорація «Укртранснафта». Тому основні клієнти компанії, а їх більш як шість тисяч, — люди, які займаються видобутком, транспортуванням і переробкою вуглеводнів. І хоча СК «Укрнафтатранс» готова видати страховий поліс і організувати безперервне медичне страхування кожному бажаючому, фахова однорідність клієнтури —золотий коник компанії. Така галузева спеціалізація дала змогу менеджерам створити для корпоративних клієнтів, які працюють на нашому нафторинку, програму профілактичних заходів, котру їм передають безоплатно. Таким чином убивають одразу двох зайців: з одного боку, реалізація програми запобігає виробничому травматизму, з другого — зменшує кількісні ризики страхових випадків.

У всьому іншому СК «Укрнафтатранс» використовує класичні форми медичної страховки, хіба що професійніше, порівняно зі своїми конкурентами. Так, на основі базових програм, назви яких не потребують розшифровки, — «Поліклініка», «Стаціонар», «Швидка допомога», «Стоматологія», «Реабілітація» (яка включає санаторно-курортне лікування) і «Комплексна програма», що поєднує всі попередні, — фахівці компанії розробляють індивідуальні страхові програми для кожного клієнта. Підкреслю — фахівці. Передусім лікарі-експерти, а не друзі й сусіди, рекомендують застрахованому кваліфіковану систему організації охорони його особистого здоров'я і не менш кваліфіковану, за необхідності, медичну допомогу. І хоча вірогідність лікарської помилки унеможливити не можна, але за такого підходу тому, хто від неї постраждав, є на кого покласти всю відповідальність. Насамперед — на страховика. А вже він зуміє захистити в суді свої фінансові інтереси, що, в свою чергу, підвищує відповідальність наших лікарів перед хворими. Ось такий вимальовується взаємний зв'язок.

Але на мене справило враження навіть не це. І тим паче не позитивні факти, як наприклад: за операцію з приводу міжхребцевої грижі, що її зробили пані Ч. в АТ «Київський клінічний шпиталь медичної корпорації «Укртатнафта», компанія за поданим лікарями рахунком сплатила 7 тисяч 729 гривень, тоді як страхові внески становили лише 476 гривень. Врешті-решт, такі варіанти і є сконцентрована економічна сутність страхової медицини. Мене вразило інше. Суворі обмеження, що їх передбачають самі договори медичної страховки. Наприклад, тілесні ушкодження, отримані клієнтом з його вини, скажімо, травми через падіння з ескалатора у п'яному стані, свідоме чи несвідоме заподіяння шкоди власному організму тощо — компанія не оплачує. Це ж просто здорово! Адже це означає початок процесу реального виховання в наших людях культури ставлення до власного здоров'я. Що не кажіть, а агітація карбованцем — найдійовіша.

Мінохорони здоров'я майже не видно

Реальної аналітичної статистики успіхів і провалів в організації медичного страхування в Україні мені прослідкувати не вдалося. Ні у відповідних департаментах вищої виконавчої влади, ні в шановному Міністерстві охорони здоров'я. Мало того. Серед менеджерів, які займаються організацією безперервного страхування здоров'я наших співгромадян, укоренилася (не без переконливих на те підстав) думка, що це відомство не просто відмежувалося, а й у будь-який спосіб перешкоджає рішенню цього невідкладного для українського народу завдання.

Нагадаю, що за роки реформування Україна втратила майже 4 мільйони населення головним чином через те, що смертність перевищує народжуваність. Що 98 відсотків дітей не можна вважати цілком здоровими. Що більш як 40 відсотків із них страждають на два чи більше хронічних захворювання переважно внутрішніх органів. Що цю гірку статистику можна продовжувати нескінченно. І що перевати її за умов ринкової економіки спроможна лише загальна гнучка, — у тому числі й державна — система медичного страхування громадян нашої держави.

Безперечно, чиновники знайдуть відповідні документи (в основному вірні рішення і грошові апеляції до скарбниці), які певною мірою спростовують відмежування Міністерства охорони здоров'я, та й інших відомств, від розв'язання цієї проблеми. Але жодний папір не спростує той факт, що в процесі приватизації перед майбутніми власниками не ставлять умову про участь у створенні загальної системи безперервного страхування здоров'я людей, які на них працюють. А зовсім навпаки. Відмовитися від «соціалки» — будь ласка. «Ненав'язливо» держава вимагає від нових власників погасити, по суті, її власні борги. Ще одна обов'язкова для покупця умова під час розпродажу державності —пообіцяти інвестиції сумнівного виконання у виробництво, яке він купує. Ось така чуйна турбота про майбутнє трудових колективів, що переходять у владу приватних власників.

А чому б нашому Міністерству охорони здоров'я не втрутитися у процес приватизації? Чому б йому не виступити із законодавчою ініціативою: зробити обов'язковою умовою для бажаючих отримати колись загальнонародну власність їхню посильну участь у створенні страхових компаній. Як за власною ініціативою зробили менеджери ЗАТ «Укртатнафта», ЗАТ «Торговий дім «Укртатнафта» і державної корпорації «Укртранснафта». Адже професійно профільовані медичні страхувальники, як засвідчує практика, роблять істотний внесок у розв'язання ще однієї загальнодержавної проблеми — сприяють зростанню безпеки праці в галузях, які вони обслуговують.

Ніяк не спроможеться Міністерство охорони здоров'я розробити й систему грошового заохочення лікарів, які обслуговують застрахованого хворого. Виплати за лікування своїх клієнтів, що їх здійснюють страховики, потопають у загальному потоці асигнувань, зникаючи в невідомому напрямку. Отож сумлінний клієнт, знаючи про жебрацьку зарплату вітчизняних ескулапів, і далі видають їм свої скромні «дарунки».

І все-таки є в країні відомство, яке прискіпливо слідкує за становленням медичного страхування в Україні. Наша незабутня податкова інспекція. Щоправда, з притаманними їй підходами.

Так, під час корпоративного медичного страхування, коли від доброти душевної приватний власник підприємства страхує всіх своїх найманих робітників, — зручного і для страховика, і для застрахованого, — у разі хвороби людини гроші, перераховані на адресу медичного закладу, податківці відносять до прибутків хворого. І, звичайно, стягують з них податок на прибуток! Витонченіший метод дискредитації в очах населення апріорі цивілізованих підходів до організації охорони їхнього особистого здоров'я, погодьтеся, важко вигадати.

Засновники страхової компанії «Укрнафтатранс» знайшли вихід. Вони просто підвищили зарплату кожному зі своїх працівників на суму їхніх особистих страхових полісів. При цьому собівартість продукції та послуг, що вони виробляють, зросла лише на якихось 0,8—1,2 відсотка. Вихід з такого становища просто вишуканий. Однак, судячи з усього, тимчасовий. Оскільки в одному з проектів майбутнього Податкового кодексу, якому прогнозують усе-таки пройти через наш парламент, чиясь щиросердна душа не забула записати положення, за яким оплата лікарняних рахунків страховими компаніями додаватиметься до доходів громадян України, котрі мають індивідуальні угоди і поліси медичного страхування. З усіма фінансовими наслідками для родинних бюджетів. Як то кажуть, приїхали.

Одне слово, якщо медичне страхування — безперечний крок уперед в організації цивілізованого захисту здоров'я наших співгромадян, то позиція держави, а головне — діяння окремих його структур — два кроки назад.

Ігор НАУМЕНКО.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Які у хворого прибутки — знає тільки податківець!

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про відповідальність за повітряні перевезення пасажирів через державний кордон України без належних документів для в'їзду в Україну

Цей Закон відповідно до Конвенції про міжнародну цивільну авіацію встановлює відповідальність підприємств (їх об'єднань), установ та організацій незалежно від форм власності, які здійснюють міжнародні пасажирські повітряні перевезення, за перевезення пасажирів через державний кордон України без належних документів для в'їзду в Україну, а також визначає порядок застосування цієї відповідальності.

Стаття 1. Відповідальність за повітряні перевезення пасажирів через державний кордон України без належних документів для в'їзду в Україну

Підприємства (їх об'єднання), установи та організації, незалежно від форм власності, які здійснюють міжнародні пасажирські повітряні перевезення (далі — повітряні перевізники), за переміщення через державний кордон України пасажирів-іноземців чи осіб без громадянства без документів для в'їзду в Україну або з документами, оформленими з порушенням вимог, установлених законодавством України, несуть відповідальність у вигляді штрафу від двохсот двадцяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожного такого пасажира.

Звернення пасажира-іноземця або особи без громадянства із заявою про надання статусу біженця чи про надання притулку в порядку, встановленому законом, не звільняє повітряного перевізника від відповідальності, передбаченої цим Законом, за його перевезення через державний кордон України без належних документів.

Сплата штрафу не звільняє повітряного перевізника від обов'язку перевезення пасажира, якому відмовлено у в'їзді в Україну, в пункт посадки на повітряне судно або в будь-яке інше місце, в'їзд у яке йому дозволено.

Стаття 2. Органи, що уповноважені розглядати справи про правопорушення

Справи про правопорушення, передбачені статтею 1 цього Закону, розглядають відповідні органи охорони державного кордону України.

Від імені органів охорони державного кордону України розглядати справи про правопорушення та накладати штрафи мають право начальники органів охорони державного кордону України, що здійснюють прикордонний контроль у пунктах пропуску через державний кордон України, відкритих для міжнародного повітряного сполучення.

Стаття 3. Протокол про правопорушення

Посадовою особою відповідного органу охорони державного кордону України, яка виконує функції із здійснення прикордонного контролю, про вчинення правопорушення складається протокол.

У протоколі зазначаються:

дата і місце його складення;

прізвище, ім'я, по батькові, посада особи, яка склала протокол;

назва повітряного перевізника, його юридична адреса, розрахунковий рахунок, ідентифікаційний код, дата і місце реєстрації;

прізвище, ім'я, по батькові представника повітряного перевізника, в присутності якого складено протокол;

прізвище, ім'я, по батькові свідків (за наявності);

дата і місце вчинення правопорушення;

нормативно-правовий акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення;

інші відомості, необхідні для вирішення справи.

Протокол підписується особою, яка його склала, і представником повітряного перевізника, в присутності якого складено протокол про правопорушення, а за наявності свідків протокол може бути підписано також і цими особами.

У разі відмови представника повітряного перевізника від підписання протоколу, в ньому робиться запис про це. Представник повітряного перевізника має право подати пояснення і зауваження щодо змісту протоколу, які додаються до протоколу, а також викласти мотиви відмови від його підписання.

Протокол складається в двох примірниках. Перший примірник разом з іншими документами, що стосуються справи, протягом трьох днів з дня вчинення правопорушення надсилається посадовій особі, уповноваженій накладати штраф. Другий примірник вручається представнику повітряного перевізника під розписку.

Стаття 4. Обставини, що виключають провадження у справі про правопорушення

Провадження у справі про правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю за таких обставин:

1) відсутності події правопорушення;

2) скасування встановленої цим Законом відповідальності;

3) ліквідації повітряного перевізника.

Стаття 5. Особи, які беруть участь у розгляді справи про правопорушення

Особами, які беруть участь у розгляді справи, визнаються:

представник повітряного перевізника;

свідки;

експерт;

перекладач;

захисник.

Стаття 6. Представник повітряного перевізника

Справа про правопорушення розглядається в присутності представника повітряного перевізника. В разі його відсутності справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне сповіщення представника про місце і час розгляду справи і якщо від нього не надійшло клопотання про відкладення розгляду.

Представник повітряного перевізника, який бере участь у розгляді справи, має право:

знайомитися з матеріалами справи та робити з них витяги;

давати пояснення;

подавати докази та брати участь у їх дослідженні;

заявляти клопотання;

користуватися правовою допомогою;

виступати рідною мовою і користуватися послугами перекладача, якщо не володіє мовою, якою ведеться провадження;

оскаржити постанову у справі до суду.

Стаття 7. Захисник

У розгляді справи про правопорушення може брати участь захисник.

Захисник має право:

знайомитися з матеріалами справи;

заявляти клопотання;

за дорученням особи, яка його запросила, подавати від її імені скарги на рішення посадової особи органу охорони державного кордону України, яка розглядає справу;

має інші права, передбачені законом.

Стаття 8. Свідок

Як свідок у справі про правопорушення може бути викликана кожна особа, про яку є дані, що їй відомі будь-які обставини, що підлягають встановленню по даній справі.

На виклик посадової особи, яка розглядає справу, свідок зобов'язаний:

з'явитися в зазначений час;

дати правдиві пояснення;

повідомити відоме йому по справі і відповісти на поставлені запитання.

Стаття 9. Експерт

Для з'ясування та роз'яснення питань, що виникають під час розгляду справи і потребують спеціальних знань, посадова особа органу охорони державного кордону України призначає експерта.

Експерт зобов'язаний з'явитися на виклик посадової особи і дати об'єктивний письмовий висновок у поставлених перед ним питаннях.

Експерт має право:

знайомитися з матеріалами справи, що стосуються предмета експертизи;

заявляти клопотання про надання йому додаткових матеріалів, необхідних для дачі висновку;

бути присутнім при розгляді справи;

з дозволу посадової особи, яка розглядає справу про правопорушення, ставити представнику повітряного перевізника та свідкам запитання, що стосуються предмета експертизи.

Стаття 10. Перекладач

Перекладач призначається посадовою особою органу охорони державного кордону України, яка розглядає справу про правопорушення. Він повинен з'явитися на виклик посадової особи і зробити повно і точно доручений йому переклад.

Стаття 11. Відшкодування витрат свідкам, експертам і перекладачам

Свідкам, експертам і перекладачам відшкодовуються у встановленому порядку витрати, яких вони зазнали у зв'язку з явкою до посадової особи органу охорони державного кордону України, що розглядає справу про правопорушення.

За особами, яких викликають як свідків, експертів і перекладачів, зберігається у встановленому порядку середній заробіток за місцем роботи за час їх відсутності у зв'язку з явкою до посадової особи органу охорони державного кордону України, що розглядає справу про правопорушення.

Стаття 12. Постанова у справі про правопорушення

Посадова особа органу охорони державного кордону України, уповноважена накладати штрафи, приймає відповідне рішення протягом п'ятнадцяти днів після надходження протоколу про правопорушення та інших матеріалів справи. Рішення оформляється постановою відповідної особи.

У справі про правопорушення посадова особа органу охорони державного кордоні України виносить одну з таких постанов:

1) про накладання штрафу;

2) про закриття справи.

Постанова про закриття справи виноситься за наявності обставин, передбачених статтею 4 цього Закону.

Постанова у справі про правопорушення повинна містити:

найменування посади, прізвище, ім'я, по батькові посадової особи, яка винесла постанову;

дату розгляду справи;

відомості про повітряного перевізника, щодо якого розглядається справа;

викладення обставин, установлених при розгляді справи;

зазначення Закону, яким передбачається відповідальність за таке правопорушення;

прийняте у справі рішення;

розрахунковий рахунок та установу банку, до якої можна сплатити штраф;

вказівку про порядок і строк її оскарження до суду.

Постанова підписується посадовою особою органу охорони державного кордону України, яка розглянула справу.

Постанова оголошується негайно після закінчення розгляду справи.

Копія постанови про накладення штрафу протягом трьох днів вручається або надсилається перевізнику, щодо якого її винесено.

Копію постанови про притягнення до відповідальності іноземного повітряного перевізника може бути надіслано через його представництво або уповноваженого представника в Україні.

Стаття 13. Оскарження постанови про накладення штрафу

Постанову про накладення штрафу, що прийнята посадовою особою, зазначеною у статті 2 цього Закону, може бути оскаржено протягом десяти днів з дня її винесення до місцевого суду за місцезнаходженням відповідного органу охорони державного кордону України, рішення якого є остаточним.

Скарга подається начальнику органу охорони державного кордону України, який виніс постанову у справі про правопорушення, передбачене статтею 1 цього Закону. Скарга, що надійшла, протягом трьох діб надсилається разом із справою до місцевого суду. При цьому виконання постанови про накладення штрафу зупиняється до прийняття відповідного рішення судом.

Стаття 14. Виконання рішень про притягнення до відповідальності

Сплата штрафів, накладених згідно із цим Законом, провадиться у національній валюті України.

Іноземні повітряні перевізники можуть сплачувати штрафи в іноземній валюті в перерахунку за курсом Національного банку України на день вчинення правопорушення.

Сплата штрафу провадиться повітряним перевізником, який був притягнутий до відповідальності згідно з цим Законом, протягом одного місяця з дня накладення штрафу, а в разі оскарження рішення про його накладення — протягом місяця з дня відмови суду в задоволенні скарги.

Штраф, не сплачений у встановлений частиною третьою цієї статті строк, підлягає примусовому стягненню на умовах і в порядку, визначених Законом України «Про виконавче провадження».

Суми стягнених штрафів зараховуються до Державного бюджету України.

Стаття 15. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Пункт 16 статті 7 Закону України «Про Прикордонні війська України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 2, ст. 7; 1996 р., № 37, ст. 167) викласти у такій редакції:

«16) у випадках, передбачених законами України, розглядати справи про правопорушення, накладати стягнення або передавати матеріали про правопорушення на розгляд інших уповноважених органів виконавчої влади або судів».

3. Кабінету Міністрів України:

протягом трьох місяців після опублікування цього Закону подати Верховній Раді України пропозиції щодо внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

привести у відповідність із цим Законом свої нормативно-правові акти;

відповідно до компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
10 січня 2002 року.
№ 2920-III.

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України»

Верховна Рада України *постановляє:*

1. Частину першу статті 2 Закону України «Про правовий режим майна у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 407) викласти у такій редакції:

«Вирішення питань щодо забезпечення Збройних Сил України військовим майном, а також визначення порядку вилучення і передачі його до сфери управління центральних або місцевих органів виконавчої влади, інших органів, уповноважених управляти державним майном, самоврядним установам і організаціям та у комунальну власність територіальних громад сіл, селищ, міст або у їх спільну власність (за згодою відповідних органів місцевого самоврядування з дотриманням вимог Закону України «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності») належить до компетенції Кабінету Міністрів України з урахуванням того, що озброєння та бойова техніка можуть передаватися лише до військових формувань, існування яких передбачено законом».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3046-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення

У зв'язку з прийняттям Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» Верховна Рада України *постановляє:*

I. Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) такі зміни:

1. У статті 185^{10}:

у назві статті слова «з охорони державного кордону України» замінити словами «з охорони громадського порядку і державного кордону»;

частину першу після слів «члена громадського формування з охорони» доповнити словами «громадського порядку і».

2. Пункт 2 частини другої статті 255 після цифр «153» доповнити словом і цифрами «та 202».

3. У статті 259:

у частині першій слова «чи в штаб громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону працівником міліції або народним дружинником» замінити словами «чи до підрозділу Прикордонних військ України, штабу громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону, чи громадського пункту з охорони громадського порядку працівником міліції, військовослужбовцем Прикордонних військ України або членом громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону»;

у частині шостій слова «в штабі громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону» замінити словами «у штабі громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону чи громадському пункті з охорони громадського порядку».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3048-III.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про мисливське господарство та полювання»

Верховна Рада України *постановляє:*

I. Статтю 22 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 18, ст. 132) доповнити словами «та м. Севастополя».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
7 лютого 2002 року.
№ 3053-III.

До уваги акціонерів ВАТ «Київська компанія оптового ринку»

Повідомляємо, що чергові загальні збори акціонерів ВАТ «Київська компанія оптового ринку» відбудуться 26 квітня 2002 р. об 11.00 в приміщенні актового залу за адресою: м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 11/2.

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 11.00. При собі мати паспорт або документ, що посвідчує особу; представникам акціонера — паспорт і доручення, оформлене згідно з чинним законодавством.

Порядок денний:

1. Звіт правління про підсумки роботи за 2001 рік. Затвердження заходів соціально-економічного і організаційно-технічного розвитку на 2002 рік.
2. Звіт ревізіної комісії.
3. Затвердження висновків ревізійної комісії, річного звіту та балансу за 2001 рік, розподілу прибутку товариства за 2001 рік.
4. Довибори в спостережну раду.

Довідки за телефоном: (044) 228-64-38.

Правління.

К сведению акционеров ЗАО «АТП—16301»

Общее собрание акционеров ЗАО «АТП-16301» состоится 25 апреля 2002 г. в 11.00 в зале заседаний по адресу: г. Харьков, ул. Ганны, 13.

Регистрация акционеров с 8.00 до 11.00.

Для участия в собрании необходимо иметь паспорт, для представителей акционеров — паспорт и доверенность на право участия в собрании.

Контактные телефоны: 21-54-45, 21-97-33.

Повестка дня:

1. Утверждение отчета председателя правления о результатах финансово-хозяйственной деятельности общества за 2001 г.
2. Утверждение отчета наблюдательного совета о работе в 2001 г.
3. Утверждение отчета и выводов ревизионной комиссии по результатам финансово-хозяйственной деятельности за 2001 г.
4. Об увеличении уставного фонда до 1587540 гривен и номинальной стоимости акций до 12 гривен.
5. Довыборы членов ревизионной комиссии.
6. Об изменениях в составе правления общества.
7. Внесение изменений в нормативные документы.
8. Утверждение порядка распределения прибыли на 2002 г.
9. Создание дочерних предприятий, закрытых акционерных обществ.
10. О разрешении продажи основных фондов:
— стоянки «Ивановка»;
— стоянки «Павловка»;
— лагеря отдыха.
11. Об изменениях в уставе ЗАО «АТП—16301».
12. Утверждение учредительных договоров по образованию закрытых акционерных обществ с участием ЗАО «АТП—16301».

Дополнительная информация:

1. Мотив увеличения уставного фонда: в связи с индексацией основных фондов.
2. Проект изменения Устава, связанного с увеличением уставного фонда. Пункты 3.1, 3.2 Устава изложить в следующей редакции:

п.3.1. «Уставный фонд общества составляет 1587540 гривен».

п.3.2. «Уставный фонд разделен на 132295 простых именных акций в документарной форме номинальной стоимостью 12 (двенадцать) гривен каждая».

Правление.

Господарський суд Закарпатської області (88000, м. Ужгород, вул. Коцюбинського,2а) порушив справу № 6/14 про банкрутство ТОВ «Інтервал» (код ЄДРПОУ 13589359; м. Ужгород, вул. Перемоги,76; рах. № 26009301200036 в ЗФ АКБ «Національний кредит», м. Ужгород).

Розпорядником майна призначено Завадяка О. П. (ліцензія № 047855 від 19.10.2001 року; 88000, м. Ужгород, вул.8-го Березня, 28/30).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «ТРАНСЕНЕРГО», код ЗКПО 23497776 (Юридична адреса: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, буд. 16, р/р 26003110 у ВАТ «Кредитпромбанк», МФО 300863) визнане банкрутом.

Справа про банкрутство за № 24/183-б знаходиться в провадженні господарського суду м. Києва (01030, м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-б).

Ухвала про взнання ТОВ «ТРАНСЕНЕРГО» банкрутом, відкриття ліквідаційної процедури та призначення ліквідатора прийнята господарським судом м. Києва 5 листопада 2001 року.

Ухвалою господарського суду від 19.02.2002 р. ліквідатор ТОВ «ТРАНСЕНЕРГО» змінено. Ним призначено арбітражного керуючого Дунаєвського Е. Л. (телефон у Києві 467-62-94, адреса для листування: 02160, Київ-160, а/с № 1).

АООТ «УкрСибинкор»

сообщает, что общее собрание акционеров состоится 29 апреля 2002 г. в 11.00 по адресу: г. Харьков, пр. Гагарина,4, 2-й этаж.

Повестка дня:

1. Отчет правления об итогах работы общества за 2001 г. Утверждение годового отчета, баланса общества, основных направлений деятельности общества на 2002 г.
2. Отчет Ревизионной комиссии.
3. Отчет Наблюдательного совета. Выборы членов Наблюдательного совета общества.
4. Выборы членов Правления общества.
5. Об утверждении протоколов, решений Правления, контрактов и договоров, заключенных в 2001 г.
6. О внесении изменений и дополнений в Устав общества.
7. Об утверждении внутренних нормативных документов общества.

Начало регистрации акционеров в 9.00, окончание в 10.45.

Основанием для регистрации являются:

* для физических лиц — акции общества и удостоверение личности;

* для юридических лиц — акции общества, удостоверение личности, доверенность на право голосования.

Ознакомление с документами за десять дней до начала проведения общего собрания по адресу: г. Харьков-2, ул. Чернышевского,80, ком. 1 — 2.

Телефон для справок: 12-38-52.

Правление.

ВАТ «Чернівецький домобудівний комбінат»

повідомляє, що ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ АКЦІОНЕРІВ відбудуться 25 квітня 2002 року о 14 годині за адресою: 58009, м. Чернівці, вул. Миколаївська, 36-В в залі засідань. Реєстрація акціонерів з 12.00 до 14.00 години.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності за 2001 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2002 рік.
2. Звіт Спостережної ради про роботу за звітний період.
3. Затвердження звіту та висновків Ревізійної комісії за 2001 рік.
4. Заходи щодо прискорення погашення заборгованості із заробітної плати.
5. Про проведення заходів направлених на фінансове оздоровлення підприємства та відновлення платоспроможності.
6. Зміни положень установчих документів.
7. Затвердження порядку розподілу прибутку на 2002 рік.

Для реєстрації при собі мати документ, що посвідчує особу, або доручення на право голосування на зборах.

Телефони для довідок: 4-34-11, факс: 7-65-70.

Хозяйственным судом Днепропетровской области (49600, г. Днепропетровск, ул. Куйбышева, 1а, тел. 47-88-63) вынесено решение о признании банкротом и открыта ликвидационная процедура по:

Частная производственно-коммерческая фирма «Арматакс», ОКПО 21921508, г. Днепропетровск, ул. Мандрыковская, 143/132, дело № Б 26/14/80/99 от 14.02.2002 г.

Ассоциация ветеранов войны и вооруженных сил г. Першотравянск, ул. Горького, 1/7, ОКПО 20280964, дело № Б 26/18/199/99 от 14.02.2002 г.

Просянской завод по производству огнеупорных изделий, пгт. Просяная, Покровского района, Днепропетровской области, ОКПО 24606090, дело № Б 26/18/194/99 от 18.02.2002 г.

Ликвидатором назначен арбитражный управляющий Котенко Александр Сергеевич, лицензия АА № 249697.

Начато производство по банкротству ООО «Промстрой», г. Днепродзержинск, ул. Бойко, 17, ОКПО 24440821, Дело № Б 15/1/02 от 07.02.2002 г. Распорядителем имущества назначен Котенко А. С.

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявлений по адресу: 49098, г. Днепропетровск, а/я 4950, тел. (0562) 34-20-14, 34-20-15.

***Компанія «Аста Медіка ГмбХ» (ФРН)** повідомляє про ліквідацію Дочірнього Підприємства по виробництву та збуту медичної продукції «Аста Медика Україна», зареєстрованого Державною адміністрацією Старокиївського району м. Києва 28.03.1996 р., ЄДРПОУ 23734744 та Представництва «Аста Медіка АГ», зареєстрованого Міністерством зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України 28.03.1997 р., свідоцтво про реєстрацію № ПІ—1652, ЄДРПОУ 21660835, які розташовані за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 26, кв. 3. Претензії приймаються протягом 2-х місяців. Довідки за тел.: (044) 235-24-06.*

Постановою Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 05.03.2002 року по справі № 24/112-б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «РосУкрЕнерго» (абонентська скринька № 95, м. Київ-002, 02002, Україна, р/р 26004465 у КБ «Кредитпромбанк» в м. Києві, МФО 300863, ЄДРПОУ 30467695) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором по справі призначено Ламонову О. М. (2349689).

До відома громадськості

Відкрите акціонерне товариство «Єнакієвський металургійний завод»,

пр. Металургів, 9. Тел.:(252) 2-29-85, факс: 5-37-85 подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з постачання природного газу за нерегульованим тарифом за місцем здійснення заявленої діяльності Україна, Донецька область, м. Єнакієво.

Хозяйственным судом Волынской области: 43025, г. Луцк, ул. Медведева,1 по заявлению ММЧП «Укруглепромпродукция» г. Красный Луч, Луганской области возбуждено дело № 1/51-Б о банкротстве открытого акционерного общества «Волыньтопливо»: 43025, г. Луцк, ул. Словацкого,30 код 01880718 т/с 521901 в КБ «Западинкомбанк», МФО 303484.

Распорядителем имущества назначен Андриевский Сергей Александрович, проживающий по адресу: г. Здолбунив, Ровенской обл., ул. Школьная,2А (лицензия № 249537 от 14.11.01 г.).

Правління ВАТ «Племзавод» «Олександрівка» доводить до відома акціонерів ВАТ «Племзавод» «Олександрівка»,

що загальні збори акціонерів відбудуться 27 квітня 2002 року об 11 годині в приміщенні сільської ради за адресою: Київська обл., Бориспільський р-н., с. В. Олександрівка, вул. Гагаріна,1.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ за період його діяльності.
2. Звіт Ревізійної комісії.
3. Затвердження нової редакції Статуту.
4. Вибори членів Спостережної ради.
5. Вибори членів Ревізійної комісії.
6. Вибори членів Правління.
7. Затвердження внутрішніх документів ВАТ.
8. Затвердження договорів оренди, укладених ВАТ.
9. Затвердження договору ведення реєстру ВАТ.
10. Затвердження проекту реструктуризації ВАТ.

Перевірка повноважень акціонерів та їх представників буде здійснюватись мандатною комісією.

Постановою Господарського суду Полтавської області від 29.01.02 р. по справі № 8/261 ВАТ «Чикалівський спеціалізований кар'єр» (адреса: Полтавська область, Кременчуцький район, с. Чикалівка, код ЄДРПУО 03443821) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Красюка Сергія Володимировича, ліцензія: серія АА № 249751 видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України 19.10.01 р. (36000, м. Полтава, вул. Октябрська, 37, кімн. 32, тел. 7-49-15).

Господарський суд Донецької області (83048, Донецьк, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 32/11 б, ДП «Комбінат комунальних підприємств № 3», м. Українськ, відкритого акціонерного товариства державної холдингової компанії «Селидіввугілля», 85485, Донецька область, м. Українськ, вул. Свердлова, 30, код ЗКПО 23783542, р/р № 26002302490011 в ПІБ м. Селидово, МФО 334312. Розпорядником майна призначено Белозера Василя Васильовича, ліцензія № 047680. Претензії кредиторів та пропозиції санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Благотворительный фонд «Украинский центр позитивного мышления (Науки Разума) и психофизических возможностей человека», код ЄДРПОУ 20062871, ликвидируется.

К сведению акционеров!

Открытое акционерное общество «Авдеевский коксохимический завод»

Уведомляет своих акционеров о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 27 апреля 2002 года в 10 часов в помещении ДКТ и С ОАО АКХЗ.

Регистрация участников с 8 часов.

Повестка дня:

1. Отчет правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности ОАО «АКХЗ» за 2001 год.
2. Отчет и заключение ревизионной комиссии по результатам деятельности Общества в 2001 году.
3. Утверждение годового баланса Общества и распределение прибыли.
4. О закрытии дочернего предприятия «ДПК» ОАО «АКХЗ».
5. О дополнениях, изменениях к Уставу ОАО «АКХЗ».
6. О выплате дивидендов.

Для участников собрания при себе иметь:

а) акционерам — документ, который подтверждает личность.

б) уполномоченным лицам — доверенность на право участия в собрании.

Телефон для справок: (0622) 90-35-50. Допол. 43-54, 43-55.

Наш факс: (0622) 99 84 02 или 92 62 92.

Правление ОАО «Авдеевский коксохимический завод».

Рада Директорів ЗАТ «Ліггетт-Дукат Україна»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 25.04.2002 р. о 16.00 за адресою: м. Черкаси, вул. Благовісна, 170.

Порядок денний:

1. Звіт про фінансові результати акціонерного товариства, баланс, прибутки, збитки за 2001 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії за 2001 фінансовий рік.
3. Зміни до Статуту ЗАТ «Ліггетт-Дукат Україна».
4. Затвердження Положення про Спостережну Раду.
5. Затвердження Положення про Раду Директорів.
6. Затвердження Положення про продаж та обіг акцій.
7. Вибори членів Спостережної Ради.
8. Вибори членів Ревізійної комісії.
9. Затвердження аудиторів.

Реєстрація акціонерів 25.04.2002 р. з 15.00 до 16.00 за місцем проведення зборів.

Для реєстрації акціонерам потрібно мати паспорт, для довірених осіб — довіреність, видану згідно чинного законодавства.

Акціонерний комерційний банк «ХФБ Банк Україна»

додатково до оголошення зробленого у № 43 (2794) від 05/03/02 повідомляє уточнений порядок денний та час початку роботи зборів, що відбудуться 19 квітня 2002 року у приміщенні банку за адресою: м. Київ, вул. Ярославів Вал, 14-А, та почнуть свою роботу о 14.00.

Порядок денний зборів:

1. Обрання голови та секретаря зборів, затвердження порядку денного.
2. Відкликання члена Спостережної Ради Банку.
3. Обрання нового складу Ревізійної Комісії Банку.
4. Обрання нового складу Спостережної Ради Банку.
5. Ратифікація змін, внесених до нової редакції Статуту Банку.
6. Погодження змін у складі Акціонерів Банку та продажу Акцій Банку, затвердження змін до Статуту Банку.
7. Погодження внесення змін до Додатку 3 до Установчого Договору зі змінами, та погодження і підписання Додатку 4 до Установчого Договору зі змінами.
8. Затвердження фінансового звіту річних результатів роботи Банку за 2001 рік, та висновку аудитора.

Створити атмосферу довіри

(Початок на 1-й стор.).

На думку Президента ПА ОБСЄ Адріана Северіна «політичні дебати в Україні набувають бурхливого та суперечливого характеру». Водночас виборча кампанія, на думку пана Северіна, не повинна вносити занепокоєння в життя громадян: «Демократичні вибори мають бути не лише вільними і справедливими, а й зорганізованими таким чином, щоб викликати довіру в людей». «Якщо присутність наших спостерігачів сприятиме встановленню клімату довіри, то ми будемо щасливими», — підкреслив Президент ПА ОБСЄ.

За даними Голови Верховної Ради України, у виборах 31 березня візьмуть участь до 75 відсотків населення країни: «І це буде доказом довіри». Окрім того, Іван Плющ зазначив, що Україна розташована в центрі Європи і тому «приречена стати її повнокровним партнером». У свою чергу, Адріан Северін зазначив, що «нині відбувається процес переусвідомлення Європи» і, на його переконання, необхідно, щоб в обговоренні європейського майбутнього брали участь не лише члени Євросоюзу і країни-кандидати, а й решта європейських країн. Зокрема, Україна.

Яна СТАДІЛЬНА.

Немає перешкод для серйозних відносин

(Початок на 1-й стор.).

У Білорусі тема виборів, спостерігачів за ними і даних ними оцінок ще свіжа в пам'яті. І не тільки у пам'яті білорусів, а й у пам'яті ОБСЄ. Так, президент ПА ОБСЄ Адріан Северін, який перебуває з візитом в Україні, у розмові з главою українського парламенту висловив занепокоєння політикою ізоляції Білорусі від Європи, зокрема від ОБСЄ. «ГУ» попросив главу білоруського МЗС висловити власну точку зору з приводу політики ізоляції. Цікаво, але, як заявив Михайло Хвостов, це «Білорусь занепокоєна тією політикою ізоляції, котру стосовно неї виявляє ОБСЄ». «З одного боку, ми серйозно ставимося до нашої участі в роботі цієї організації і прагнемо продемонструвати це. З другого боку, я не бачу політики, реальної роботи ОБСЄ стосовно Білорусі і не знаю, хто нею там займається», — відповів «ГУ» глава білоруського МЗС.

Повертаючись до теми наших виборів, Михайло Хвостов заявив, що це внутрішня справа України і слова президента Білорусі про побажання перемоги на виборах українським комуністам не відповідають дійсності, бо їх неправильно зрозуміли. У свою чергу, Анатолій Зленко зазначив, що звідусіль нині лунає чимало заяв у контексті виборів і увага МЗС «притупляється». Зленко запевнив журналістів, що такі заяви «не можуть справити істотного впливу на перебіг виборчої кампанії». МЗС України «намагається не втручатися у процес виборів», однак вважає себе відповідальним за багато речей. Зокрема, за перебування іноземних спостерігачів у країні та за імідж держави у контексті виборів.

Увага МЗС справді притуплена, якщо обурення посла Росії в Україні Віктора Черномирдіна на адресу Верховної Ради (у зв'язку із звинуваченнями високих посадовців у причетності до торгівлі зброєю.) в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» залишилося непоміченим. Анатолій Зленко вагався дати оцінку таким словам Черномирдіна: «У мене немає слів від обурення у зв'язку з тим, що відбувається у Верховній Раді України. Так можна дожити до того, що не просто ображають Президента, а цілу країну, народ. І де? У Верховній Раді? Це — недозволенно». «Я схильний думати, що цю заяву було зроблено в індивідуальному, особистому плані і вона не базується на офіційній позиції російської сторони», — заявив «ГУ» Міністр закордонних справ України.

Тим часом учора посол Росії в Україні зробив іще кілька заяв. Зокрема, про те, що Росія не просто не втручається у перебіг виборчої кампанії в Україні, а взагалі ніяк себе під час виборів до Верховної Ради не проявляє. І висловив занепокоєння з приводу того, що «українці принижують самі себе», зокрема коли «принижують Президента як символ державної влади». «Хто поважатиме державу, якщо безпардонно принижують главу держави», — наголосив він.

Яна ОСАДЧА.

У Києві — японське кіно

Завтра в столичному Будинку кіно відкривається 9-й Фестиваль японського кіно. Присвячений він 10-річчю встановлення дипломатичних відносин між Україною та Японією. 14, 15 та 18 березня демонструватимуться художні фільми режисерів Кійоші Куросави, Канеко Сюсуке, Йошімаро Номури та інших, а також мультиплікаційні фільми режисера Осаму Тедзуки. Загалом публіці буде представлено п'ять художніх та шість мультиплікаційних стрічок. Організатори фестивалю — Посольство Японії в Україні, фонд «Далекий Схід» та Національна спілка кінематографістів України.

Свобода слова і вибори

У листі на адресу Президента України Леоніда Кучми міжнародна організація «Репортери без кордонів» висловила рішучий протест проти утисків свободи незалежних регіональних ЗМІ у зв'язку із парламентськими виборами. Генеральний секретар організації Робер Менар зазначає: «Місцева влада, зокрема в Маріуполі та Нікополі, чинить перешкоди громадянам України мати вільний доступ до об'єктивної інформації про перебіг виборчої кампанії та знищує засоби масової інформації, які наважуються надати слово представникам опозиції».

«Репортери без кордонів» просять від Президента України «втручання заради того, щоб незалежні регіональні ЗМІ мали гарантії, що вони можуть безперешкодно і нормально працювати, а українські громадяни мали вільний доступ до об'єктивної інформації під час виборчої кампанії в Україні».

Пацифісти проти концерту

Представники французької організації «Рух на підтримку закликів до миру на Близькому Сході» виступили з протестом проти проведення в Парижі концерту на честь ізраїльської армії. Представники організації звернулися до уряду Франції з петицією, яку підкріплено трьома тисячами підписів, вимагаючи заборонити проведення цього концерту.

Два лівійські ювілеї

У неділю, 17 березня, виповнюється десять років з дня встановлення дипломатичних відносин між Україною та Лівією. Відзначати є що. Особливо це стосується торговельно-економічних зв'язків — вони дедалі міцнішають, розвиваються. Лівійська Джамахірія є нині надзвичайно перспективним партнером. Це — найбагатша країна Північної Африки, яка активно розвиває свої ринки, покращує інвестиційний клімат та, у свою чергу, активно завойовує ринки інших країн. Рівень життя в Лівії сьогодні в десять разів вищий за рівень життя в інших державах регіону. І чи не показовою є купівля Федерацією футбола Лівії значної частини акцій італійського футбольного клубу «Ювентус»?

Тисячі українських лікарів щороку направляють в Лівію для роботи в тамтешній сфері охорони здоров'я. Для українських підприємців ця країна приваблива можливостями в отриманні підрядів на будівництво залізниць, розробку нафтокомплексів. Надзвичайно привабливим є й туристичний бізнес: давньоримські й давньогрецькі міста, що прекрасно збереглися на лівійському узбережжі Середземного моря; загадкова Сахара, що є найбільшою пустелею в світі...

Та попри все це в Україні про Лівію та можливості цієї країни знають небагато. До речі, не так давно минув ще один ювілей. 2 березня виповнилося 25 років відтоді, як Всенародний Конгрес ухвалив у місті Себха історичний документ «Проголошення встановлення народної влади». Тепер ця дата є національним святом, яке так і називається — День встановлення Джамахірії (народовладдя). Тоді Джамахірія стала новим соціально-політичним і економічним терміном. Він означав, що влада перебуває в руках народу, який здійснює її через народні конгреси й комітети.

Власне, система народовладдя в Лівії може цілком посперечатися з тими, що є в загальновизнаних демократичних країнах. Вона ґрунтується на економічних і соціальних ідеях Третьої світової теорії, автором якої є лівійський лідер Муамар Каддафі. В Лівії вважають, що хоча демократія й означає владу всього народу, здійснювану ним самим, проте це поняття надто часто фальсифікувалося, народне правління підмінялося або одноосібною владою правлячого індивіда-диктатора, імператора чи короля, або політичними партіями. А все це траплялося й продовжує траплятися тому, що не вдавалося досягти організаційної форми, яка давала б народу змогу правити самостійно.

Що ж означає запроваджений Каддафі якісно новий суспільно-політичний устрій? Існує Всенародний Конгрес, на якому зустрічаються народні та профспілкові комітети. Народні комітети обираються місцевими народними зборами, участь у яких беруть усі громадяни Лівії. Ці комітети здійснюють роль традиційного державного управління, вони й несуть відповідальність перед базовими народними зборами за виконання прийнятих ними рішень. Тож, за лівійською моделлю, народ сам контролює народовладдя.

Вл. інф.

Хроніка. Факти. Події

Реакції не буде

На брифінгу в МЗС України було повідомлено про зустріч Міністра закордонних справ України Анатолія Зленка з акредитованими в нашій державі послами країн так званої «Великої вісімки». За словами керівника прес-служби МЗС Сергія Бороденкова, в центрі уваги були питання подальшого розвитку партнерства і співробітництва між Україною та «Вісімкою». А. Зленко особливо відзначив, що Україна сподівається на продовження активної співпраці, зокрема на об'єкті «Укриття», та вирішення низки соціальних питань, пов'язаних із закриттям ЧАЕС.

Також С. Бороденков оприлюднив програму візиту А. Зленка до Польщі, який розпочинається сьогодні. Крім переговорів міністра з президентом Польщі, прем'єр-міністром та маршалом Сейму, заплановано відкриття у Варшаві пам'ятника Тарасові Шевченку.

Спеціальний представник України на Близькому Сході Віктор Нагайчук розповів про ініціативу нашої держави щодо проведення в Україні неофіційного форуму з метою врегулювання палестино-ізраїльського конфлікту. Під час своєї поїздки країнами регіону В. Нагайчук обговорив цю пропозицію з керівництвом Єгипту, Йорданії, Ізраїлю та Палестинської автономії. «Ми розглядаємо наші зусилля не як альтернативний канал, — наголосив пан Нагайчук, — а як додаткову можливість врегулювання конфлікту». За його словами, робота української делегації була позитивно оцінена всіма зацікавленими сторонами.

Наприкінці брифінгу на запитання кореспондента «ГУ», чи планує МЗС яку-небудь реакцію на різки заяви посла Росії в Україні В. Черномирдіна щодо роботи Верховної Ради та візитів в Україну західних політиків, керівник прес-служби відповів: «У МЗС не йдеться про доцільність реакції».

Олег ДЕНИСОВ.

Перші серед кращих

Всеукраїнська студентська олімпіада з польської, російської та угорської мов, підсумки якої підбито днями в Міжрегіональній академії управління персоналом (МАУП), стала справжнім святом інтелекту.

Переможців привітали Надзвичайні і Повноважні Посли: Угорщини — Ф. Контра, Польщі — М. Зюлковський, радник-посланник Посольства Російської Федерації в Україні В. Лоскутов.

Увесь п'єдестал пошани олімпіади з угорської мови зайняли студенти МАУП — Т. Лангер, С. Ромах, Т. Мітрович і Б. Йонаш.

Кращими серед конкурсантів з російської мови визнано Ю. Зубову (Південнослов'янський інститут), Д. Сало (Харківський національний університет) і О. Бавіну (МАУП).

У змаганнях з польської мови перемогли Н. Семащук (Тернопільський педуніверситет), Г. Царік (МАУП), О. Козодой (Рівненський інститут слов'янознавства).

П'ятеро переможців олімпіади з польської мови поїдуть на тижневе стажування до Польщі на запрошення голови журі, ректора Вищої соціально-економічної школи (ВСЕШ) у Варшаві В. Помикало за кошти польської сторони. А невдовзі на базі ВСЕШ та Варшавської філії МАУП пройде Всепольська олімпіада з української мови, переможці якої будуть гостями Президентського університету МАУП.

Як зазначив голова оргкомітету олімпіади, ректор МАУП В. Бебик, така народна дипломатія є найкращим шляхом до встановлення дружніх зв'язків з нашими найближчими сусідами.

На знімку: голова оргкомітету олімпіади, ректор МАУП В. Бебик, студентка С. Ромах і голова журі з угорської мови — Надзвичайний і Повноважний Посол Угорської Республіки Ф. Контра.

Клас показують і в класі, і на полігоні

Армія

Поки призовники проходять медкомісії, збирають різноманітні документи та намагаються відпочити так, щоб було що згадати наступні півтора року, їхні старші товариші на полігонах закріплюють теоретичні знання.

Гвардійський Звенигородський орденів Бойового Червоного Прапора та Олександра Суворова II ступеня навчальний центр підготовки молодших спеціалістів Сухопутних військ Збройних Сил України. Саме так офіційно називається відомий багатьом навчальний центр «Десна», де готують молодших спеціалістів для танкових військ. Чотири місяці в «учебці» — і колишній «чайник» стає спеціалістом. Звісно, якщо успішно складе іспити. Проте, як стверджують військовики, провалів практично не буває — йде дуже серйозна підготовка. І незважаючи на велику кількість молодих солдатів, кожному приділяють належну увагу. Приміром, за зимовий період 2001 року в центрі за військовими спеціальностями підготували майже 4500 осіб. А загалом за дев'ять років з «Десни» до інших частин направили більш як 85 тисяч фахівців.

Власне, заняття складаються з кількох видів: лекційних, класних, вивчення матеріальної частини техніки та польових. Польові вважають вінцем навчання. Щодня майбутні фахівці проводять на полігонах по вісім годин. І хоча, як підкреслювали їхні командири, Україна нині дотримується оборонної доктрини, це ніяк не впливає на вимоги до солдатів. Так, на тактичному полі проводилися заняття з розвідувальної підготовки, топографії, надання медичної допомоги, зв'язку, ремонту машини внаслідок технічної неполадки, захисту від зброї масового ураження. Особлива увага — до інженерної підготовки. До уваги тут беруть і досвід війни в Чечні — солдатів навчають, як правильно знайти і знешкодити «розтяжки» та інші вибухонебезпечні «сюрпризи».

А в цей час на іншому полігоні солдати 8-ї навчальної танкової роти виконували штатний артилерійський постріл. І доволі успішно. Принаймні заступник начальника 300-го навчального полку підполковник Олександр Деркач дав оцінку «добре».

Не оминули і проблем. Насамперед — пов'язаних з матеріально-технічним забезпеченням. Адже практично вся техніка й обладнання залишилися у спадок від колишнього Союзу. Не вистачає і пально-мастильних матеріалів. Тому якщо за радянських часів, щоб отримати посвідчення водія-механіка III класу, потрібно було наїздити на танку 250 кілометрів, то нині — лише 90.

А стосовно новобранців, то, за спостереженнями військовиків, чи не з кожним роком стан їх здоров'я гіршає. Те саме, схоже, можна сказати і про освіту. Якщо раніше до лав Збройних Сил потрапляло чимало випускників вузів, то нині більшість має лише середню освіту. На думку армійців, неабияку роль у цьому відіграє і те, що немає соціальної реклами, яка пропагувала б службу в армії. Проте це проблеми вже державного рівня.

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Світлим рядком

Даймо відчути, що вік цей — поважний

Хоча б якою нелегкою була старість, та і вона під силу, коли підставляють плече держава та добрі люди.

Дев`ятнадцять мешканців соціального центру «Надія» у Кам'янці-Подільському це відчувають постійно. Адже їхня «Надія» — це кухарі, медсестра, лікар, соціальні працівники-«няні» і навіть перукар. А коли приходить у гості Раїса Павлюкевич, голова товариства «Кам'янець-Подільський — Вісбаден», знають: будуть і обнови. Зайде провідати піаніст В`ячеслав Флінтович — ось вам і свято.

Крім постійних мешканців цього чудового маєтку, до якого доклали рук місцеві Терещенки та німецька благодійниця Марія фон Павельц-Вольф, 469 стареньких у всіх куточках міста щодня чекають свою Наташу чи свою Ольгу. Так прив'язалися вони до соціальних працівників «Надії», які постійно допомагають їм по господарству. Шкода, що їхній статус держава досі не піднесла на гідний рівень. У них — ні спецвзуття, ні спецодягу, ні транспорту...

Добра новина нині в «Надії»: є свій сурдоперекладач. Як без нього зрозуміти 180 одиноких глухонімих інвалідів? А ще прийшли помічники із центру зайнятості. Безробітні уклали договори про громадські роботи в центрі.

Торік понад 16 тисяч громадян отримали через «Надію» грошову або натуральну допомогу загальною вартістю 103 867 гривень. І це — не з державної кишені.

«Надії» лише рік. А насправді народилася вона ще 1987-го, коли Надія Підскоцька, тепер начальник міського управління праці і соціального захисту, започаткувала відділення соціальної допомоги.

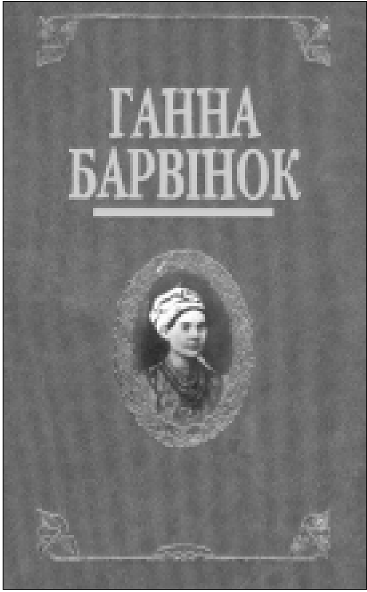
Віра ШПИЛЬОВА.

На знімку: вік у них не похилий, а поважний.

Фото Віктора ВІНЦЕРСЬКОГО.

На пожертви Київради

Уперше в незалежній Україні вийшли твори Ганни Барвінок — дружини видатного українця Пантелеймона Куліша.

Книга понад три роки пролежала у сейфі упорядника — лауреата видавничої премії імені Огієнка професора фізики Василя Шендеровського.

І лише завдяки пожертвам Київського міського голови Олександра Омельченка та ще 25 депутатів Київради твори Ганни Барвінок потраплять до читача.

...Юна Олександра Білозерська (справжнє ім'я письменниці. — **Авт.**) вийшла заміж за Пантелеймона Куліша, і вже на другий тиждень весільної подорожі у Варшаві на молодят чекали російські жандарми, а згодом і вирок — трирічне заслання за участь у Кирило-Мефодіївському товаристві. Як почало, так і провело свій вік подружжя Кулішів — у вірності одне одному і коханій Україні.

У книзі, крім літературних творів письменниці, — спогади про Тараса Шевченка, який був боярином на весіллі свого побратима Пантелеймона Куліша, Миколу Костомарова, Марка Вовчка і, звісно, про чоловіка. Читачі, зазначали члени Київського прес-клубу на презентації, матимуть змогу також ознайомитися з листами Ганни Барвінок до багатьох діячів української культури і, зокрема, до видатного фізика Івана Пулюя, які публікуються вперше.

Максим КАРАСЬ.

Лівак: вада чи чеснота?

Актуально

До ліворуких у народі здавна ставилися насторожено, забобонно і навіть з острахом. Цих людей називали шульгами, вважали, що їхнім тілом володіє нечиста сила. Зазвичай, якщо бідоласі не вдавалося позбутися своєї «особливості», знайти спільну мову з односельцями йому було нелегко.

Звісно, нині таке ставлення видається мало не дикунським. Проте чи не кожну маму охоплює паніка, коли одного дня вона раптом помічає, як її рідна кровинка бере іграшку лівою рукою — можливо, даються взнаки відголоски минулого або батьки просто хвилюються, що дитя виросте «не таким, як усі». Та саме з того часу і для малюка, і для родичів, і для педагогів настає, як то кажуть, «чорна година». Дитину цілеспрямовано муштрують, намагаючись довести, що вона нічим не відрізняється від оточуючих. Результати досліджень, які проводили на початку 80-х років у Луганській області, свідчать: частка схильних до ліворукості малюків сягає 12 відсотків. Проте вже серед першокласників цей показник зменшується втричі.

Такий справді варварський підхід до виховання, впевнені учасники науково-практичної конференції, яка днями відбулася в Києві, можна пояснити хіба що недостатнім рівнем обізнаності педагогів та батьків. Адже переучування ліворуких школярів призводить до зменшення ефективності діяльності, такі учні ненавидять письмо, а процес навчання перетворюється для них на справжнє випробування. До того ж своєрідне моральне насильство може спричинити в дитини заїкання, епілепсію, нервово-психічні розлади та багато інших ускладнень.

Тож якщо ваше чадо надає перевагу лівій руці, не слід намагатися «перебороти» його психіку. Просто стежте, щоб настільна лампа стояла з правого боку, не вимагайте правильного нахилу літер (нехай почерк не зовсім каліграфічний, головне — відсутність помилок) тощо. Пам'ятайте: більшість ліваків — люди з яскравою особистістю. Вони талановиті актори, музиканти, нерідко досягають успіхів у мистецтві та спорті. Тож, можливо, не варто перешкоджати природному розвиткові цих достоїнств.

Надія ГОРБАТЮК.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 159000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311047. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України